

Zpravodaj

Smiřic, Rodova a Holohlav

Z obsahu:

Zprávy Obecního úřadu Holohlavy

Kulturní život, dálnice D11, stavba roku 2021...

str. 5-6

Činnost smiřických hasičů v roce 2021

Čas seznámit vás s naší uplynulou činností.

str. 15-16

Myslivecký spolek ve Smiřicích

Ano, myslivci stále existují.

str. 20

Tříkrálová sbírka online nebo s koledníky králi?

Vážení přátelé, obracíme se na Vás s prosbou o podporu charitních projektů v rámci Tříkrálové sbírky. Aktuálně se situace ohledně nákazy koronavirem stále vyvíjí a není nyní možné předjímat, co nás čeká na začátku ledna 2022. Již uplynulý ročník byl zásadně poznamenán pandemií a koledníci v bílých pláštích do ulic nevyšli.

Moc bychom si přáli, aby nový rok odstartoval šťastněji a radostněji. Moc bychom přáli nám všem, aby situace byla příznivá pro jakékoliv aktivity a setkávání, pro klidný a radostný život.

Pokud by se naplnil scénář minulého roku a koledníci do ulic opět nevyjdou, je možnost darovat prostřednictvím online kasičky na **www.trikralovasbirka.cz**, případně zasláním daru na účet **66008822/0800, VS 777955007**. V některých obcích budou od 1. do 16. ledna na úřadech či obchodech k dispozici klasické zapečetěné kasičky.

V naději věříme, že se ale koleda s poselstvím lásky v prvních lednových dnech rozezní.

Výtěžek Tříkrálové sbírky 2022 podpoří Hospicovou péči o nevyléčitelně nemocné a jejich rodiny v domácím prostředí, přípravné práce pro výstavbu lůžkového hospice, odborné sociální poradenství v těžkých životních situacích, provozně technické zázemí pro sociální služby a zdravotní péči, dále humanitární projekty v Indii (5 %, např. školní autobus), krizový fond pro pomoc při mimořádné události (3 % např. povodně). Třetina z celkového výtěžku je určena na humanitární pomoc Charity Česká republika a další projekty na pomoc lidem v nouzi.

Finanční prostředky uplynulé Tříkrálové sbírky 2021 jsme využili na úhradu provozních nákladů potřebných k zajištění fungování Poradny pro lidi v tísni a Poradny Domácí hospicové péče. K úhradě nákladů vynaložených na nákup zdravotnických prostředků pro klienty Domácí hospicové péče a k dokrytí mzdových nákladů personálu Domácí hospicové péče.

Děkujeme Vám.

Více informací: www.charitahk.cz

**I malý úsměv je velký dar.
Hodně zdraví, štěstí a úsměvů v roce 2022
přeje město Smiřice.**

Petr Jan Brandl – Klanění tří králů (1727);
Kaple Zjevení Páně ve Smiřicích

VÁŽENÍ OBČANÉ,

čas neúprosně plyne, a tak nám opět vánoční svátky klepou na dveře. Standardně se tak dostáváme k bilancování našich skutků a stop, které při naší návštěvě na této planetě zanecháváme, a také je to vhodné období pro představení plánů.

Začnu záležitostí, která se zatím nepodařila realizovat. Jedná se o rozšíření parkovacích kapacit na sídlišti Govorovo. V rámci tohoto projektu, který by měl přinést zhruba 60 nových parkovacích míst, stále usilujeme o získání stavebního povolení. Věříme, že se nám již brzy podaří na stavebním úřadu Magistrátu města Hradec Králové uspět a příští rok se do stavby konečně pustíme.

Z důvodu absence stavebního povolení jsme tak v letošním roce využili finanční prostředky na rekonstrukci chodníků a veřejného osvětlení v ulicích Spořilov a Ohrady. V těchto ulicích byl také degradující betonový povrch stabilizován asfaltovým nástríkem. Rekonstrukcí rovněž prošla část Nádražní ulice.

Velkou obnovou informačních technologií prošla základní škola. Před budovou úřadu se objevila elektronická úřední deska s dotekovou obrazovkou, která je z druhé strany osazena reklamní obrazovkou sloužící pro prezentaci kulturních a společenských akcí.

Dokončili jsme ve spolupráci s fotbalovým a kuželkářským klubem studii nové kuželny, kterou posouváme do projektu ke stavebnímu povolení.

V domech s pečovatelskou službou jsme realizovali novou vodovodní přípojku, dokončili jsme zde rekonstrukci hlavních rozvodů vody, a také postupně měníme v bytech koupelny na bezbariérové.

Do budovy úřadu jsme přesunuli knihovnu a v areálu zámku se tak uvolnil další reprezentativní sál, do kterého byla přesunuta expozice pohlednic. V mateřské škole jsme zvýšili kapacitu o další třídu. S celkem čtyřmi třídami má školka do budoucna kapacitní rezervu 18 dětí.

Konec investičního bilancování letošního roku a pojďme si představit plány pro rok následující.

Chtěli bychom začít významně investovat v obci Rodov do obnovy veřejných prostranství a věříme, že se také už brzy dostane na

rekonstrukci komunikace ke hřbitovu. Máme ambice nainvestovat do staré části Rodova celkem 10 mil. Kč, a to díky projektu, který jsme do Rodova přinesli v podobě nového bydlení.

Pokud konečně získáme včas stavební povolení, tak zrealizujeme 2/3 objemu nových parkovacích míst na sídlišti Govorovo.

V rámci projektových příprav budeme pokračovat v projektování nové kuželny a také ve studii využití budovy bývalého pivovaru. S jistotou můžeme říci, že pivo se ve Smřičích vařit nebude, ale studie vydefinuje možnosti využití tohoto objektu a jeho příležitosti.

Směřujeme k restauraci a turistickým ubytovacím kapacitám. Rádi bychom dohnali zpoždění za ostatními zámeckými projekty.

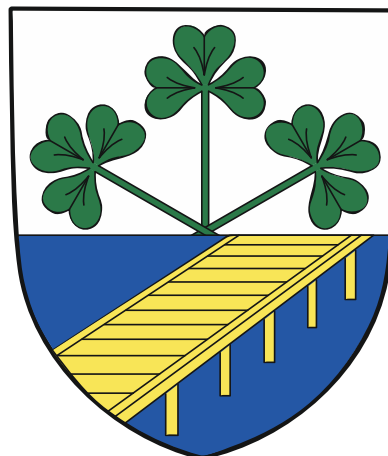
Výdajovou část rozpočtu v příštím roce významně ovlivní rekonstrukce vzduchotechniky a výtahů školní jídelny. Zde se jedná o investici ve výši zhruba 6,5 mil. Kč.

Z důvodu rozpočtové opatrnosti v očekávání zhoršeného vývoje centrální ekonomiky se musíme držet zpátky, a tak je to zatím vše. V polovině příštího roku budeme moudřejší, a čas ukáže, co si budeme moci ještě dovolit.

V tomto čím dál tím více nervózním světě plném nástrah v podobě covidu nebo těch, které kladou někteří jiným, se snažme být slušní a vnímejme, že i malý skutek pro nás může znamenat velkou pomoc pro druhého.

Přeji Vám všem krásné a klidné prožití vánočních svátků a do nadcházejícího roku vše dobré, pevné zdraví, jistý a férový krok, abychom se nemuseli za vlastní stopy stydět.

Bc. Luboš Tuzar
starosta města

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Dne 25. září 2021 se v Erbovním sále ve Smiřicích konalo vítání občánků města Smiřice a obce Holohlav, kterého se zúčastnily děti: Nella Bramborová, David Štohanzl, Šimon Mach, Rozárie Knejpová, Anděla Chytráčeková, Viktorie Wahle, Sandra Mirgová, Marie Magdaléna Vodvářková, Oliver Vantola, Amálie Michálková, Matyáš Aixner, Jan Hyšpler a Jakub Pultar.

Dne 2. října 2021 se vítání občánků zúčastnily děti: Žofie Jakubcová, Aneta Schmitmajerová, Albert Linka, Štěpán Košek, Adéla Řihová, Jakub Dus, Hugo Zelený, Viktorie Krupičková, Magdaléna Zbořilová a Vilém Hník.

Všechny děti byly zapsány do Pamětní knihy města Smiřice a Holohlav.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

80. narozeniny oslavili:

leden	Václav Karpíšek
únor	Josef Šebek
duben	Lidmila Vondrková
květen	Angela Pašková
červen	Miroslav Vondrka
	Jana Fischerová
červenec	Jarmila Stuchlíková
září	Jarmila Spurná
říjen	Josef Pánek

85. narozeniny oslavili:

duben	Hana Kverková
květen	Jaroslav Provazník
červen	Eva Zemková
červenec	Anna Výravská
srpen	Jaroslava Tuzarová
	Miloslava Trampotová

90. narozeniny oslavili:

květen	Zdeněk Košek
červenec	Jindřiška Nosková
	Věra Mlejnková
srpen	František Bárta

95. narozeniny oslavila:

únor	Dragica Stránská
------	------------------

Životní jubileum 100 let

Krásné životní jubileum oslavila 9. listopadu 2021 občanka našeho města paní Marie Hronešová.

Všem jubilantům upřímně gratulujeme a do dalších let přejeme hodně štěstí, zdraví a spokojenosti.

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

leden	Vlasta Králová (Kerhartová)
květen	Zdeněk Schejbal, Přemysl Šíp
červen	Josef Kadrožka
červenec	Alena Rapouchová, Vladislav Kudr
srpen	Jozef Makán, Karel Dlouhý
září	Josef Jandík, Aleš Hudák
říjen	Jiří Matějček, Maxmilián Maláč, Miluška Jechová, Dragica Stránská
listopad	Anna Muzikantová

Děkujeme všem za poskytnutí souhlasu se zveřejněním zde uvedených údajů do společenské rubriky.

Etela Koldrtová
matrikářka

VZPOMÍNÁME

Je to už 15 let, co nás 6. října 2006 navždy opustila milující a obětavá babička a hodná tchýně paní Jiřinka Mazáková.

Stále vzpomíná snacha Hana.

SŇATKY

(červen-listopad)

20.02. Erbovní sál	Miroslav Horňák, Zaloňov Sabina Jarkovská, Smiřice
05.06. Kaple Zjevení Páně	Michal Nejman, Starý Ples Ludmila Banduričová, Vlkov
11.06. Erbovní sál	Jan Chudiček, Hradec Králové Petra Tobišková, Hradec Králové
18.06. Erbovní sál	Milan Borůvka, Petrovice Venuše Pultrová, Čibuz
19.06. Kaple Zjevení Páně	Petr Hlava, Hradec Králové Petra Krákorová, Hradec Králové
02.07. Habřina č. p. 109	Jakub Špreňar, Jaroměř Michaela Posnarová, Náchod
03.07. zahrádkářská osada „Zálabí“	Martin Žebra, Smiřice Rita Hanušová, Smiřice
03.07. Rodov č. p. 25	Libor Moravec, Smiřice Monika Kárová, Smiřice
10.07. Kaple Zjevení Páně	Petr Holman, Smiřice Nikola Nálevková, Smiřice
16.07. Erbovní sál	Vít Koudelka, Hradec Králové Veronika Kořínková, Hradec Králové
17.07. Smiřice zámecký park	Jiří Andryšek, Holohlavy Denisa Marková, Holohlavy
24.07. Erbovní sál	Robert Paulíček, Rasošky Vanda Marešová, Hradec Králové
30.07. Erbovní sál	Martin Beneš, Smiřice Jana Kněžourková, Smiřice
06.08. Smiřice, zámecký park	Tomáš Michálek, Smiřice Marcela Hrochová, Smiřice
21.08. Erbovní sál	Vladimír Novotný, Smiřice Jana Růžičková, Smiřice
21.08. Erbovní sál	Tomáš Galgánek, Jaroměř Eva Kupková, Hradec Králové
21.08. Erbovní sál	Jaroslav Martinů, Smiřice Jitka Palířiková, Smiřice
27.08. Hořiněves Hankův dům	Jan Blažko, Hradec Králové Lucie Ledašilová, Hořiněves
28.08. Erbovní sál	Libor Petržílek, Hradec Králové Petra Dvořáková, Hradec Králové

02.09. Erbovní sál	Miroslav Pícha, Smiřice Stanislav Barnetová, Smiřice
07.09. Kaple Zjevení Páně	Tomáš Patkaň, Sendražice Michaela Gottwaldová, Sendražice
10.09. Kaple Zjevení Páně	Jan Hrubý, Librantice Lucie Kadlecová, Librantice
16.09. Erbovní sál	Zdeněk Rýdl, Hradec Králové Soňa Jelínková, Smiřice
17.09. Erbovní sál	Martin Šupík, Bukovina Adéla Kačerová, Bukovina
15.10. Kaple Zjevení Páně	Jaromír Machač, Roudnice Veronika Česáková, Syrovátka
12.11. Erbovní sál	Pavol Pulko, Slovensko Stanislava Pompová, Smiřice

Všem novomanželům upřímně blahopřejeme.

VÝROČÍ SVATBY

Již je tomu 70 let, kdy řekli jste si ANO.

Stačí se jenom na vás podívat, kdy vaše oči září a srdce jsou naplněna, i po těch letech žádná změna. Máme vás moc rádi, k platinové svatbě gratuluje celá rodina.

Milostivé léto – šance vymanit se z dluhové pasti

Na konci června schválili poslanci balík změn v exekucích. Novinkou je i tzv. milostivé léto, které se koná od 28. října 2021 do 28. ledna 2022. Lidé budou mít příležitost se alespoň částečně vymanit z dluhové pasti a začít znovu žít normální život.

Týká se to dluhů, které mají lidé vůči veřejné správě, a to včetně institucí s jakýmkoli státním podílem. Jde třeba i o podniky s účastí města.

Jedná se o podanou ruku odpovědným dlužníkům, kteří chtějí svůj problém vyřešit a často vystoupit z šedé zóny a zapojit se do standardního socioekonomického života. Současně je to výhodné i pro řadu věřitelů, protože dlužník získává motivaci splatit svůj dluh, z kterého by věřitel často neviděl ani korunu. Vyloučeny z něho jsou například pokuty od policie nebo náhrady za spáchanou trestnou činnost.

Poradíme Vám

Nejste si jisti, zda na Vaše exekuce můžete využít akce Milostivé léto? Nevíte, jak postupovat, abyste této mimořádné akce mohli využít? Kontaktujte nás a domluvte si s námi schůzku. Vyhodnotíme, zda zákonné podmínky splňujete a pokud ano, celým procesem Vás provedeme.

Poradna pro lidi v tísní, Kotěrova 847, Hradec Králové 500 03
mob.: 777 737 612, tel.: 495 591 382, www.charitahk.cz

Ulice Na Lávkách

V loňském roce jsme v této lokalitě dokončili vybudování Sportovního parku pro děti a mládež a kabelové vedení el. nízkého napětí v chodníkovém tělese, včetně nového pouličního osvětlení a rozhlasu. Po sledování průjezdu motorových vozidel jsme došli k názoru, že z důvodů větší návštěvnosti dětí na Sportovním parku nedáme do ulice „zbytečnou“ ceduli dalšího snížení rychlosti, kterou řidiči nedodržují, ale je nutné provést zklidnění motorové dopravy jiným, účinnějším řešením koridoru. Proto po poradě s odborníky došlo k projektu jednak výměny dožitého živичného krytu se zakomponováním moderních prvků a závlivů pro parkování aut s vodorovným dopravním značením a částečnou výsadbou vzrostlých stromů, aby se nám moderní ulice líbila, a hlavně došlo z bezpečnostních důvodů ke zklidnění motorové dopravy.

Takovou to modernizaci bychom si přáli i v dalších ulicích. Doufáme, že se nám do komunálních voleb v příštím roce podaří zmodernizovat ulici Školní, o které mluvíme rovněž již delší dobu. Bude to další, druhá etapa „Návsi“, která skončí III. etapou – modernizací školního parku. Stavební povolení na celou akci máme a přes zimu chceme vysoutěžit etapu č. II.

DODATEK – k historii územního plánu spodní části Holohlav

V roce 1992 jsme se po 17 letech spojení s městem Smiřice na základě referenda rozdělili (spojení bylo v r. 1975 na základě rozhodnutí ONV Hradec Králové, kdy byl trend ve slučování větších sídelních útvarů). V územním plánu města Smiřice byla v 80. letech naplánována dnešní zástavba ulic U Jordánu i Jabloňová jako lokalita „Smiřice-sever“, kde ulice Jabloňová měla být napojena kolem kostela Čs. husitského do sídliště Gen. Gavorova, zrovna jako ul. U Jordánu měla být napojena na ulici Ed. Karla. Takže my, holohlavští radní, jsme nic nového nevymysleli. Včetně obchvatu Smiřic, pro který již byl připraven most přes Labe. Proti tomuto obchvatu byla sestavena petice, kterou podepsalo 600 občanů Smiřic i Holohlav. Již v té době bylo cílem v územním plánu Smiřic rozmělnění dopravy, aby každá ulice měla své pohodlí!

Komplexní pozemkové úpravy

se v severozápadní části Holohlav chýlí ke konci, kde všichni majitelé pozemků již souhlasili s úpravou – scelením jejich ploch, případně i s nařízením osevních postupů z důvodů erozí. Díky výstavbě dálničního úseku 1106 přes naši obec došlo ke změnám přístupu na jednotlivé pozemky. Proto součástí budování dálnice budou i nově navržené cesty pro zemědělskou techniku, které nám investor (ŘSD) musí dodělat (přes les pod Chloumkem, Šafranicí i k Hoříčkám). Nyní, po dokončení a zprovoznění dálnice a po dohodě s majiteli zemědělských pozemků, se začíná zpracovávat dokumentace. Budeme se na toto dokončení těšit, jelikož doufáme, že kromě zemědělské techniky se po zpevněné asfaltové cestě o šířce 4 metry projedeme i na kole. Třeba ze silnice III. třídy k Habřině pod Chloumek, lesním porostem k Neznášovu, a dále přes najezd nad dálnicí k černožickému hřbitovu. Se zastávkou u studánky pod Chloumkem, kam chodila celá Habřina pro vodu. Říkali jí „Kalafáška“. Chtěli bychom studánku obnovit a okolí upravit.

V současné době začínáme dělat komplexní pozemkové úpravy, označené jako „B“, v prostoru od garáží v topolech k Labi (Na Tomáškách) a ke kotelně, které děláme společně s obcí Černožice.

Dálnice D11

O budování této dálnice bylo napsáno již mnoho, ale chtěl bych připomenout i trochu historii:

Při navrhování trasy dálnice přes naši obec byly navrženy tři varianty, které šly ke schválení do našeho zastupitelstva. Jako základní „č. 1“ byla navržena trasa až za vysokotlakým potrubím plynovodu. To je za Červeným křížem. NE z důvodu ochrany naší obce před hlukem z dálnice, ale z důvodu půdní ochrany vodního zdroje, na kterém byli závislí občané Černožic, Smiřic a Holohlav, kde v okolí hydroglobů byly celkem čtyři hloubkové vrty 184 metrů hluboké, ze kterých se brala pitná voda. Jsou to jezera, neboli artéské studny, která se táhnou až ke Dvoru Králové a voda se do nich tlačí z Krkonoše. ŘSD se bránilo dělat u varianty „č. 2“ (dnešní stav) opatření proti úniku soli, případně

haváriím ropných látek do spodních vod (hydroizolaci a odkanalizování silniční plochy). Naši předchůdci – zastupitelé nesouhlasili s variantou č. 1, aby se nerušily širé rodné lány a zůstaly pro zemědělskou výrobu, požadovali vybudování najezdu na Habřinu a vybudování za ul. Zadní protihlukovou stěnu.

Výsledek? ŘSD a projekční atelier Valbek Liberec vyprojektoval variantu č. 2 – to je za obcí, voda z čerpacích vrtů se zrušila a přivedla do hydroglobů z Hradce Králové. Vyřadila se i úprava vody. Protihluková stěna se nepostavila, neboť dle hygienických norem (hluková studie) se lokalita ul. Zadní nedostala nad hlukovou normu. Dřívější norma byla 40 dB v noci a 50 dB ve dne. Jelikož v mezidobí byly limity hluku změněny – dnes na 50 dB v noci a 60 dB ve dne, nedomníváme se, že novým skutečným měřením budou limity překročeny a protihluková zeď dobudována. Dálniční úsek D1107 z Černožic do Heřmanic byl povolován dříve. Dle právníků platí hlukové normy „povolením stavby“. Náš dálniční úsek Kukleny-Černožice byl povolován později díky průtahům s výkupem pozemků u Hradce Králové a také námitkám organizace Děti země, která se neustále odvolávala.

Ohradní zeď kostela

„ANO“, je to chráněná památka cirkve římskokatolické. Ale po mnoha jednáních se správci církevního majetku na diecézi v Hradci Králové od r. 2012 jsme na zastupitelstvu obce odsouhlasili, že opravu zajistíme na své náklady, jelikož je v našem zájmu, aby průchod kolem kostela sv. Jana Křtitele zůstal zachován. Dnes již máme všechna povolení, i zřizovatele, tak doufáme, že na jaře 2022 budeme již po upraveném schodišti v klidu, kolem zrekonstruované zdi s moderním nasvětlením, chodit. Věřím, jako u každé naší stavební akce, že realizace celé stavby trvá daleko kratší dobu, než „papíry“. To jsou potřebná vyjádření dotčených orgánů a sousedů – kam potřebujeme odvést povrchové dešťové vody. Tam to trvalo nejdéle!!!

Kulturní život v Holohlavech

byl omezen díky mimořádným vládním opatřením na pandemii covid-19, kdy jsme si nedovolili uspořádat Pálení čarodějnic, ani Dětský den. Na konci června při uklidnění situace proběhlo pouze kino „Na kolečkách“ v parku. Po prázdninách jsme kulturu doháněli, samozřejmě s nařízeným hygienickým opatřením proti koronaviru. První akcí bylo letní kino v parku, kterého se zúčastnilo 220 platících diváků. Další akcí byla Drakiáda. Akce „Pochod za pokladem mnicha“ se zúčastnilo 65 dětí plus rodiče jako doprovod. Zastupitelka paní Hrochová naplánovala trasu po obci, kde děti musely plnit nejen sportovní úkoly, ale zapojila i podnikatele v obci, kteří připravili dalších šest zajímavých úkolů. Například ve společnosti BAT Andrie s.r.o. děti lovily sladkosti z nádoby plné červíků, chovaly králíčky nebo přenášely myšky, v tesařství A. Schiller řezaly trám opravdovou pilkou a zatloukaly hřebíky, u Ing. P. Hájkovi krmily koně, na pile Podhora viděly v provozu řezání prken katrem, v klempířství M. Minařík střihaly a stáčely plech a na druhé straně Holohlav v Rybářství na Závěr sejižděly rybníček na loďce. Děti nachodily čtyři kilometry a dnas si mohly opět buřty na hasičárně, kde obdržely Pamětní list s magnetkou obce Holohlav. Určitě si všechny odnášely mnoho zážitků, protože podívat se ke všem i do provozu se jen tak nepovede.

Co říci na závěr

Příští rok nás čekají komunální volby do zastupitelstva a vedení naší obce. Doufejme, že se nám podaří sehnat vhodné kandidáty, kteří budou mít zájem o práci při údržbě a budování naší obce. Práce je a bude vždy dost. V letošním roce jsme udělali anketu s názvem „Strategický plán rozvoje obce“ a i při nízkém počtu zúčastněných se návrhů a nápadů sešlo dost, včetně našich dnes připravovaných akcí (náves, ulička z ul. Lipové do Školní, pozemkové úpravy se změnou územního plánu č. 2 a jiné).

Na závěr mi dovolu, abych vám všem popřál jménem zastupitelů i jménem svým pohodové a klidné Vánoce a v novém roce samé krásné „zdravé“ dny, aby se vše dostalo do normálu. Už žádnou pandemii, abychom v klidu vyrazili do přírody i na dovolenou.

Miloš Malinský
starosta obce Holohlavy

Stavba roku 2021

Dne 15. listopadu 2021 jsme se zúčastnili slavnostního vyhlášení Stavby roku 2021, které Královéhradecký kraj uskutečnil v Konferenčním sále Studijní a vědecké knihovny v Hradci Králové. Nominováno bylo 16 staveb, kde v letošním roce bylo přihlášeno nejvíce autobusových terminálů (například v Jaroměři nebo Hořicích). Celkovým vítězem Stavby roku 2021 se v našem kraji stala budova Městské knihovny v Rychnově nad Kněžnou, která vznikla po rekonstrukci bývalého kina. Další pět zúčastněných dostalo plakety a diplom jako čestné uznání za účast v soutěži. Čestné uznání jsme obdrželi i my za stavbu „Sportovního parku U Svatých“, což je pro všechny, kteří se na této stavbě podíleli, vysoké ocenění a patří jim za to veliké poděkování.

Události v Mateřské škole Smiřice

Školka žije opět dětmi, ze tříd se linou podzimní písničky a tóny v barvách podzimu vybarvují naše radostné tvoření. A co se u nás událo nového?

Inu je toho mnoho... Naše školka se rozšířila o novou třídu pro malé děti. Třídu jsme si vybavili novým nábytkem a pěkně si ji vyzdobili. Prostory, zařízení a hračky jsou šité na míru právě našim nejmenším kamarádům. Ukázalo se, že už nyní se tu děti zabydlely, jsou velmi šikovné a mnohým jsou sotva dva roky. Zároveň s novými kamarády jsme zde přivítali i nové dvě paní učitelky a paní uklízečku.

Díky tomu, že se školka rozšířila na čtyři třídy, tak jsme mohli jednak mezi sebe přivítat více nových dětí, ale zároveň jsme si mohli dovolit vytvořit méně početné třídy. Snad největším přínosem této změny je klidnější atmosféra při vzdělávacích činnostech, více času na děti, a hlavně možnost přistupovat k dětem tak, jak si žádají jejich potřeby. Na dětech poznáváme snazší přivýkání na režim školky. S radostí sledujeme spokojenost dětí při hrách a přirozenou touhu objevovat svět kolem sebe. Kolektiv učitelek i ostatních zaměstnanců si prostředí školky doslova hýčká a ladí, jak nám napovídá roční období.

Školní rok jsme zahájili třídními schůzkami a celé září jsme zejména nejmladší děti provázeli plynulou adaptací na školku, seznamovali je s ostatními kamarády i kolektivem zaměstnanců. Koncem září jsme v zájmu bezpečnosti uskutečnili evakuační cvičení. Děti a zaměstnanci se měli možnost naučit, jak se chovat v případě, že by v mateřské škole došlo např. k požáru. Na zvukové znamení se celé třídy bez paniky a v klidu pod vedením učitelek přemístily na školní zahradu. Pro děti toto nenadálé cvičení bylo silným zážitkem, a i přes vážnost tohoto bezpečnostního opatření nás pobavil jeden chlapec, který se při návratu do budovy podívoval a téměř zklamaně sděloval: „Tak hoří nebo nehoří?!“

V měsíci říjnu nás navštívila dvě divadla. Divadelní společnost Pernštejn rozveselila děti pohádkou *Jak vodník Bublina pořádal soutěž ve zpěvu*. Divadlo Ivany Lhotákové provedlo děti pohádkou *O Peciválovi*. Dětem se pohádky velmi líbily a hercům nedalo mnoho práce vtáhnout děti do děje prostřednictvím zpěvu, tance, ale i řešením hádanek. Pro zpestření naší nabídky akcí nás navštívili hudební umělci z Filharmonie Hradec Králové a dětem zprostředkovali silný umělecký prožitek s pohádkou Petra Hobojky *Zvířátka a Petrovští*.

Se správnou péčí o chrup nás seznámili budoucí lékaři, studenti stomatologie. Na školce dbáme však i o oblast správné výslovnosti, která má v posledních letech u dětí neblahý vývoj. Z tohoto důvodu jsme velmi rádi, že náš učitelský kolektiv posílila paní učitelka, která se dlouhodobě zabývá logopedickou prevencí u dětí. Spolupracujeme také s odborníky ze speciálně pedagogického centra Logáček z Hradce Králové, díky kterému realizujeme u vybraných dětí předškolního věku logopedickou depistáž.

Snažíme se dětem přibližovat poznání hlavně prakticky, a proto občas ve školce probíhá i minikurz vaření. Děti upekly koláčky, vytvořily bramborový salát a v plánu máme vyzkoušet další kulinářské kousky.

Tvoříme rádi z různých přírodnin a v tomto duchu jsme ani letos neopomněli tradiční a oblíbenou akci *Dýňování na školní zahradě*, kdy jsme se všichni ocitli za tvořivého přispění rodičů a dětí ve světě strašidel. Krásné i strašidelné, a hlavně originální příšerky za tmy osvitily naši školní zahradu a vytvořily tak tajemnou dušičkovou atmosféru.

Čas adventní se kvapem blíží a my s trochou respektu očekáváme Mikuláše, andílka i čertíka. Navštíví nás slavný kouzelník s programem *Kouzelné vánoční představení* a lidovými tradicemi pak děti provede divadlo *U staré herečky* s pásmem *Radujme se, veselme se*.

Okolnosti ohledně epidemiologické situace covid-19 se opět nevyvíjí tak, jak bychom si přáli. Některé společné akce jsou, bohužel, zapovězeny. Přesto v naší školce myslíme optimisticky a nic nám nezabrání prožít ten krásný adventní čas v pokoji a radosti. A až letos cinkání zvonečku přivolá Ježíška, snad jsme byli opravdu natolik hodní, aby nás i děti odměnil. Dětem splnil toužebná přání v podobě dárků a nám dospělým přinesl přesně to, co přejeme i Vám všem. Tímto přáním je Vám všem přát příjemné a poklidné prožití Vánoc a do nového roku 2022 spokojenost, láskyplný svět, pevné zdraví a dostatek všeho, co potřebujeme.

Bc. Pavlína Drabíková

Zprávy z mateřinky v Holohlavech

Jednou ze změn od 1. září bylo posílení našich řad o dvě nové síly. Obě pedagogické pracovnice brzy zapadly do kolektivu a společně jsme sestavili program akcí školky do Vánoc.

Po prvním adaptačním týdnu děti zhlédly loutkové představení O vodníku Bublinovi v podání divadla Pernštejní. Ve spolupráci s obcí Holohlavy a SDH Holohlavy jsme zorganizovali na louce u Jordánu tradiční Drakiádu. V půlce září jsme zahájili plavecký výcvik ve Všeštech a v rámci projektu Šablony III, které nám dovolují čerpat finance z EU, jsme uspořádali projektový den v MŠ, kde jsme využili dlouholeté zkušenosti a spolupráce s chovatelkou a cvičitelkou sov a dravců. V září jsme také vyhlásili tvořivou nesoutěž pro rodiče a jejich děti – Skřítek Podzimníček 2021.

Učitelky ze třídy Sluníčka nacvičily s nejstaršími dětmi pásmo a na vítání občánků svým vystoupením děti pomohly uvítat ty nejmenší spoluobčánky. Některé děti musely na uvítání čekat díky covidové situaci téměř rok, a tak trochu povyroستly. Jsme rádi, že se vystoupení líbilo.

Děti si velmi rády hrají na vaření. Proč tedy nezkusit něco upéct? Zkusili jsme s těmi nejmladšími a „středňáky“ vyrobit ovocný salát a upéct brambory s tymiánem.

Listopadový dušičkovo-halloweenský týden jsme zahájili veselou loutkovou pohádkou o čertech, opět v podání Pernštejnů. Celá školka vypadala jako strašidelný hrad. Děti mohly celý týden chodit v maskách, zkusily si upéct dýňové hranolky a užily si zábavné dopoledne.

Svatomartinský týden se krom povídání o pověsti O svatém Martinovi a hraním her kuchařilo ve velkém. Každá třída si připravila pečenou dobrotu na čtvrteční společnou hostinu. Na seznamu bylo slepované cukroví dvou barev a dobroty z listového těsta: rohlíčky plněné brynzou, rohlíčky sypané solí a kmínem a tyčky plněné ovocnou přesnídávkou. Nejstarší děti vyrobily prostírání a ve čtvrtek na svátek Martina ozdobily stoly jak v „Prostřenu“. Přála bych vám vidět, jak si pak děti raut uživaly. I paní kuchařky ochutnaly, však nám pomohly

ohlídat troubu. Také jsme si zahráli šipkovanou a hledání papírových koňů a podkov. Protože děti všechny úkoly splnily na výbornou, čekal na ně zlaté čokoládový poklad.

Nyní společně nacvičujeme pásmo na vystoupení na adventní rozsvěcení lípy. Také se těšíme na kouzelnické vstoupení, na návštěvu Mikuláše, předvánoční tvoření a snad nějak dopadne i vánoční besídka pro rodiče a nadílka. V nejhorším případě ji rodiče zhlédnou, stejně jako loni, na videích. Určitě zase vyrobíme nějaké ozdobičky a ozdobíme stromeček v kostele ve Smiřicích. S paní farářkou Fabiánovou si zazpíváme koledy a prohlédneme Betlém.

I když prožíváme již druhým rokem složité období, snažíme se nepodlehnout chmurám.

Těšíme se, že každému z nás Ježíšek nadělí i trochu toho, co potěší.

Vážení čtenáři, i vám přeji za nás všechny zdraví a štěstí, a ať nový rok 2022 zvládneme projít bez „boulí“.

Renáta Smotlachová
ředitelka MŠ Holohlavy

Ze života základní školy Smiřice

Projekt Volby

Žáci 7. B si v rámci občanské výchovy zahráli na volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Vytvořili 6 politických stran a hnutí, vymysleli programy, zdůraznili priority. Se svými vizemi budoucí prosperity České republiky seznamovali spolužáky z 2. stupně, snažili se získat jejich přízeň. O pouhé dva hlasy zvítězilo hnutí Právo pod vedením Karolíny Bracínkové, jako těsně druhá se umístila strana PČL. Pětiprocentní hranici překonali a do sněmovny se tak dostali ještě zástupci ze stran Lions a NE. Medvědi a ViMaDo podcenili sílu mluveného projevu, a i když měli lákavé programy, potřebný počet spolužáků na svou stranu nezískali. Nyní se povedou koaliční jednání, protože žádná ze stran nezískala nadpoloviční většinu křesel. Kdo ví, jak to ještě všechno dopadne...

Halloween

Kvůli podzimním prázdninám proběhla oslava oblíbeného svátku až 5. 11. 2021. Třída 2. B se proměnila ve strašidelnou sluj osvětlenou dýněmi, kde se proháněli upíři, kostlivci, zombíci a další strašidla. Všichni si dopřávali dobroty z halloweenského stolu, který se pod jejich množstvím téměř prohýbal (velké díky maminkám a babičkám). Naštěstí si odpoledne užili i dostatek pohybu ve školní družině při strašidelné diskotéce. Té předcházely úkoly na stanovištích – opět v halloweenském duchu. Strašidelný svátek si děti velmi užily. Jen doufáme, že si podobné akce budeme moci dopřávat i nadále.

Kam na školu

Nesnadná volba letos opět čeká na žáky devátých tříd. Abychom jim pomohli v procesu rozhodování o tom, jaká střední škola by pro ně byla nejvhodnější, vyrazili jsme na královéhradecký Úřad práce. Tam se nás na dvě hodiny ujaly pracovnice z oboru kariérového poradenství a formou prezentace, skupinové práce, diskuse, ale i pohybových aktivit snad navedly dosud nerozhodnuté tím správným směrem.

Exkurze do Muzea východních Čech v Hradci Králové

Se žáky 1. stupně jezdíme pravidelně do muzea, nejínak tomu bylo 8. října 2021, kdy se na exkurzi vypravili žáci 2. A a 4. B. Druháky čekala TAJEMNÁ MÍSTA MUZEA, kde se na úvod seznámili se samotnou budovou muzea, co se kde skrývá, kam se návštěvníci mohou podívat. Měli možnost si však prohlédnout i místa ostatním návštěvníkům nepřístupná.

Starší čtvrtáky čekali sice náročný, ale velmi poutavě připravený program o CÍSAŘI RUDOLFU II. A UMĚNÍ jeho doby. Kromě prohlídky obrazů, rytin či medailonů z vosku také navštívili napodobeninu tehdejší laboratoře včetně jednoduchého pokusu se sodou a octem. Všichni žáci si mohli se svými učitelkami projít i ostatní výstavy: výstavu hub, prvorepublikovou třídu se starými sbírkami a zápůjčkami ze ZOO, výstavu Komenský v komiksech a další.

Dne 2. 11. 2021 se do muzea vypravili i žáci 2. B a 5. B. Pro druháky byla zážitkem už samotná cesta – někteří jeli vlakem poprvé! V muzeu se děti vrátili v čase do dob minulých – pátáci do období vlády Rudolfa II. a druháčky do prvorepublikové školy. Zde si pod vedením trpělivé průvodkyně vyzkoušeli psaní násadkovým perem a inkoustem (včetně kaněk), počty hrou na obchod, rozcvíčku, potěškali si hroší zub. Ale nejvíce se jim líbilo (na rozdíl od tehdejších žáčků) – klečení na hrachu! Exkurze do muzea se i těmto třídám skutečně vydařila, navíc naši žáčci za slušné chování a zvědavost dostali pozvánku i se slevou na další exkurzi.

Kytice v Klicperově divadle

Nesmrtelné Erbenovy balady ve velmi zdařilém zpracování královéhradeckého Klicperova divadla oblékly žáky osmých a devátých tříd do gala. Z ubreptaných holek se staly sličné slečny, zpod kapucí klukovských mikin na jedno dopoledne vykoukli elegantní mladí muži. A o tom, že šaty skutečně dělají člověka a kultivují jeho vystupování, nebylo pochyb. Žáci přímo z prvních řad s napětím sledovali oživené příběhy z Kytice našich národních pověstí, na okamžik spoluprožívali spojení člověka, přírody a křesťanství. Byli konfrontováni s dávnými hodnotami a řádem, který tolik potřebujeme znovu nalézt i v dnešní společnosti.

Čas proměn

O problémech dospívání a o intimní hygieně si se všemi žáky 2. stupně (zvlášť s chlapci, zvlášť s dívkami) přijela povídat lektorka MP Education Mgr. Alena Blažková. Paní lektorka umí vždy navodit kamarádskou atmosféru, děti se tak nebojí zeptat na cokoli. Všichni žáci se zaujetím poslouchali. Mnozí kladli i osobní otázky, na které dostávali upřímné odpovědi.

Exkurze do Archeoparku Věstary

V Archeoparku Věstary jsme si prohlédli ukázky domů a nástrojů z pravěku. Mohli jsme si zkusit i něco prakticky – například výrobu mouky nebo práci s kamennou sekyrou. V druhé části programu jsme zavítali do období antického Říma. Viděli jsme římskou výstroj a výzbroj, vyzkoušeli jsme si výcvik římských legionářů. Výlet se nám všem opravdu moc líbil.

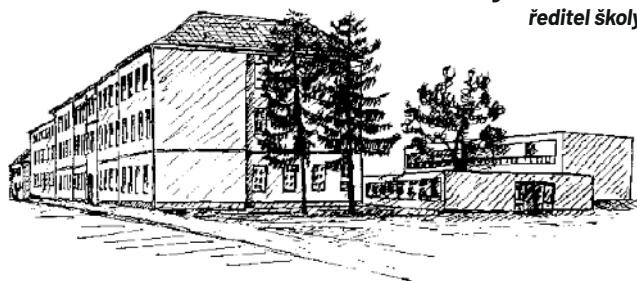
Slavnostní předávání Slabikářů

16. 11. 2021 proběhlo v Erbovním sále už 10. slavnostní předávání slabikářů. Děti z 1. tříd si připravily krátké pásmo básniček a písniček, aby ukázaly rodičům, co se ve škole už naučily. Po předání slabikářů následovalo překvapení – dort ve tvaru slabikáře. Moc děkujeme vedoucí knihovny paní Hušákové za pomoc s přípravou a organizací.

Všem žákům, jejich rodičům a všem spoluobčanům přejeme příjemné prožití vánočních svátků a hodně zdraví a úspěchů v novém roce.

Mgr. Petr Rohlena
ředitel školy

KULTURNÍ STŘEDISKO DVORANA VÁS CO NEJSRDEČNĚJI ZVE NA NÁSLEDUJÍCÍ KULTURNÍ AKCE

25. 2. od 20 hodin – Ples Kulturního střediska Dvorana, s.r.o. Smiřice
Hudební doprovod zajišťuje umělecká agentura HNEDLE VEDLE.
Doprovodný program v jedné. KD Dvorana – vstupné 150 Kč
(předprodej od 10. 1. 2022).

27. 2. od 15 hodin – KARNEVAL PRO DĚTI

Pořad plný humoru, dětských písniček a soutěží v podání Hudebního divadla Hnedle vedle.
KD Dvorana – vstupné děti 20 Kč, dospělí 40 Kč.

4. 3. od 19 hodin – STRAŠIDLO CANTERWILLSKÉ

Co všechno se může stát na starověkém anglickém sídle, kde stále sídlí prokletý duch jednoho z majitelů, když sídlo koupí svérázná americká rodinka? Jaké to je, když se v jednom místě a jednom čase střetnou různé lidské povahy ovlivněné jinou historickou dobou a jinou národností? Nestárnoucí příběh z pera nadčasového autora Oscara Wilda je zasazena do aktuální současnosti. Dramatizace Roman Vencel, účinkuje NOS – Nechanický ochotnický spolek.

KD Dvorana – vstupné, termín a datum zahájení předprodeje budou upřesněny

březen od 19 hodin – PŘÍBĚHY OBYČEJNÉHO ŠÍLENSTVÍ

Příběh člověka, který se rozhodl brát šílenství okolního světa jako inspiraci. Účinkuje Divadelní soubor OCHOS Smiřice. Autor Petr Zelenka, úprava a režie Lucie Kotěrová.

KD Dvorana – vstupné, termín a datum zahájení předprodeje budou upřesněny.

5. 4. od 16 hodin – VELIKONOČNÍ TVOŘIVÁ DÍLNA

Rezervujte si včas vstupenky na tvořivou dílnu, na které si budete moci vyrobit velikonoční dekorace
KD Dvorana – vstupné 60 Kč (datum předprodeje bude včas upřesněn).

1. 5. od 13 hodin – VÍTÁNÍ MÁJE S HRADECKEM

Nádvoří smiřického zámku (program je v jedné).

20. 5. od 19 hodin – CABARET ŠULIN RŮŽ

Oblíbené vystoupení travesti skupin Kočky a Techle Mechtle. Pořad je parodií na známý kabaret Moulin Rouge v Paříži a zaujme nejen velkou jevištní scénou a tancem, ale také více jak 70 výpravnými kostýmy a vtipnými scénkami. Na své si přijdou nejen milovníci tance, ale také dobré zábavy a legrace. Těšit se na vás budou oblíbené tváře – Dolores, Cathrin, Gina, Saša a Naira. Přijďte se přesvědčit, jak snadno se z pánů Lukáše, Martina, Jirky, Nikolase a Alexandra stanou známé zpěvačky, které při svých vystoupeních parodují.

KD Dvorana, vstupné 340 Kč.

Datum spuštění předprodeje 10. 1. 2022.

27. 5. od 19 hodin – RETRO ZÁBAVA S HITY 70. – 90. LET

Od 20 hodin vystoupí s „Hity Dalibora Jandy & Hurikán bude“ Richard Kmoch a skupina Gemini. Po koncertě dobové hity zahrají DJ Laaw a DJ Dean Bye. Retro ceny, dobová tombola.

KD Dvorana vstupné 200 Kč – termín a datum zahájení předprodeje budou upřesněny.

3. 6. od 19 hodin – SLAVNOSTNÍ KONCERT SMÍŠENÉHO PĚVECKÉHO SBORU SMETANA K 100. VÝROČÍ ZALOŽENÍ SBORU

Kaple Zjevení Páně, vstupné 150 Kč, datum zahájení předprodeje bude upřesněn.

10. 9. od 17 hodin – KONCERT HANKY JURIČKOVÉ

Kaple Zjevení Páně, vstupné dobrovolné

listopad 2022 – 7 PÁDŮ HONZY DĚDKA

Úspěšná zábavná talkshow, do které si Honza Dědek zve zajímavé hosty ze všech oblastí. Můžete znát z televizní obrazovky. Hosté večera jsou v jedné.

KD Dvorana – vstupné, termín a datum zahájení předprodeje budou upřesněny.

Na setkání s Vámi se těší

Renata Chmelařová

kulturní referent KS Dvorana, s.r.o. Smiřice

Zápis do kurzu TANCE A SPOLEČENSKÉ VÝCHOVY na podzim 2022

otevřít od září 2022 klasické taneční pro mládež

Co Vám nabízíme:

- kvalitní výuku pod vedením renomovaného tanečního mistra Tomáše Chmela
- každou středu od 7. září do 7. prosince kultivovanou zábavu v příjemném komorním prostředí (10 lekcí, 3 prodloužené a Věneček)

Kurzovné 2 400 Kč jednotlivce, 800 Kč garde.

Přihlášky je možno podávat od 15. 11. 2021 do 30. 6. 2022 v Městském informačním centru Smiřice, Palackého 125, tel. 602 316 525, e-mail: kultura@mestosmirice.cz.

Informace a přihlášku najdete na www.mestosmirice.cz → Kultura a volný čas
→ Kultura → Kulturní středisko Dvorana

Kulturní středisko Dvorana Smiřice Plesová sezóna 2022

8. ledna

Myslivecký ples

(Myslivecký spolek Labská rovina Smiřice)

14. ledna

Myslivecký ples

(Myslivecký spolek Polabí Skalice)

28. ledna

Myslivecký ples

(Myslivecký spolek Okrouhlík – Rusek)

12. února

Ples obce Skalice

25. února

Ples Kulturního střediska Dvorana

Začátky plesů jsou ve 20 hodin.

Předprodej vstupenek si zajišťují pořadatelé plesů.

Bližší informace: Kulturní středisko Dvorana, s. r. o.,
tel. 602 316 525, kultura@mestosmirice.cz

HRAVÉ ODPOLEDNE ANEB OZDOBME SI BALÓNKY

Během prázdninových měsíců se smiřická knihovna proměnila v rozkvetlou louku s poletujícími motýlky. Barevní motýlci k létu určitě patří a my jsme si jimi knihovnu vyzdobili a přenesli tak letní slunečkovou náladu i mezi knížky.

V září a říjnu se v knihovně vystavovalo. Háčkování zažívá v posledních letech renesanci a získává si příznivce ze všech věkových kategorií. Tuto kreativní techniku skvěle ovládá i jedna naše čtenářka. Děkujeme jí, že nám umožnila prohlédnout si její krásné a originální výrobky, které vytváří pro radost dětem i dospělým. Po skončení výstavy byly háčkované hračky zaslány do Dětského domova v Nechanicích.

Týden knihoven jsme zahájili výstavou paličkované krajky. Tuto krásu vystavovaly členky Klubu paličkované krajky z Opočna. I jim patří velký dík a poděkování za to, že nám bylo umožněno vystavovat tuto křehkou krásu ve smiřické knihovně. Knihovnický týden pak pokračoval hravým odpolednem. Děti měly možnost ozdobit si nafukovací balóny. Takže v rámci rukodělného tvoření poletovaly po knihovně balóny v podobě zvířátek, jako jsou pes, prasátko, medvídek, krab či žabák.

V úterý 16. listopadu se už po desáté předávaly v Erbovním sále slabikáře. Máme velkou radost, že letos nám bylo umožněno setkání s žáky prvních tříd smiřické základní školy a mohla jim být předána jedna z nejdůležitějších knížek jejich života. V loňském roce byl z důvodu covidové pandemie tento slavnostní akt zrušen. Samozřejmě, že nechyběl kouzelný slabikář z marcipánu a čokolády, na kterém si malí školáčky pochutnali.

Vánočně vyzdobená knihovna, koledy a vonné svíčky, to vše pomohlo navodit příjemnou adventní náladu. I když do štědrého dne chybí ještě několik dnů, u nás v knihovně se už nadělovalo. A to zvláště kouzlo, které se tomuto dni připisuje, se přeneslo i k nám do knihovny a bylo nám všem moc hezky. Přeji i Vám všem možnost prožít tento krásný pocit ve zdraví a v pohodě v kruhu rodiny a svých blízkých. Krásné Vánoce a hlavně pevně zdraví v novém roce.

Ilona Hušáková

Neuvěřitelné, do konce roku zbývá méně než měsíc. Když teď v hlavě rekapituluji, tak mi došlo, jak opravdu rychle nám tyto dny plynou.

Podzim jsme plně věnovali dozkoušení inscenace Hrobka s vyhlídkou. Ale aby toho naši herci neměli málo, povedlo se jim za několik týdnů nastudovat ještě tzv. jednoaktovku z pera našeho ochotnického kolegy Martina Zbořila. Premiéru bude mít v příštím roce, ale veřejná generálka se konala 30. 10. 2021 i s rozborovým seminářem. A dopadlo to nad očekávání skvěle.

V sobotu 13. listopadu jsme se dočkali odložené premiéry inscenace Hrobka s vyhlídkou. Zkoušeli jsme ji pilně. Je to naše první hra, která je obsáhlá, herecky náročná a prožijete s ní přes dvě hodiny napětí a vtípu.

V listopadu dále zavítáme do Police nad Metují s inscenací Příběhy obyčejného šílenství. A také jsme 27. 11. vyjeli do Nového Města nad Metují zahrát na DiFestival pro Moravu. Tamní ochotníci se rozhodli

uspořádat benefiční divadelní festival a výtěžek odeslat rodině Tichých z Moravské Nové Vsi.

Letos již tradičně zahrajeme, ve spolupráci s pěveckým sdružením Cantus Jaroměř, živý betlém v Kapli Zjevení Páně. Na betlém se můžete přijít podívat ve čtvrtek 16. prosince od 18 a 19 hodin. Betlém pak ještě jednou zahrajeme v Hradci Králové v kostele sv. Ambrože 20. 12. od 19 hodin.

Tím naše letošní ochotničení končí. V novém roce jsme již přihlášení na různé přehlídky s nazkoušenými inscenacemi, a s velmi oblíbenou hrou Příběhy obyčejného šílenství se opět představíme v našich milovaných Smiřicích. Termín bude ještě upřesněn.

Přejeme vám klidný a příjemný závěr roku, krásné Vánoce a v roce příštím mnoho zdraví!

Za Ochos
Stáňa Pichová Barnetová

TANEČNÍ KURZ PRO DOSPĚLÉ 6. 10. – 7. 11. 2022

Tančit se bude každý čtvrtek od 20 hodin v kulturním domě Dvorana pod vedením tanečního mistra Tomáše Chmela.
Kurzovné: 2 000 Kč za taneční pár.

Přihlášky (ke stažení z webu www.mestosmirice.cz – odkaz Kultura a volný čas) se přijímají od 10. 1. do 30. 6. 2022.

Kulturní středisko Dvorana, s.r.o., Palackého 124, Smiřice,
e-mail: kultura@mestosmirice.cz.

Více informací na tel. 602 316 525.

Představujeme Vám

Svět v nás, z.s. Smiřice

V dnešní uspěchané době doprovázené řadou událostí, které nás často dostávají do nepříjemných situací a strachu, bylo naší snahou vytvořit prostory pro zastavení se v běhu života, zklidnění a načerpání pozitivní energie a síly pro všední dny.

Když jsme přemýšleli, jak tento ostrov klidu pojmenovat, napadl nás název Svět v nás, který podle nás odráží naši snahu více naslouchat sobě a svému já a nabádá k chvilkovému odpoutání od každodenní všednosti.

Jak se nám to povedlo přijďte posoudit sami, najdete nás ve Smiřicích, na Náměstí Míru 358 (vedle cukrárny).

Naše prostory jsou otevřeny všem věkovým kategoriím s akcentem na relaxaci. V současné době pořádáme jednoduché cvičení (vhodné i pro seniory), meditace nebo jen prosté sezení v tichu. Děti s rodiči (nebo i bez nich) si mohou přijít zahrát deskové hry (pohádkové i vzdělávací), jejichž autorkou je malířka a ilustrátorka Lucie Ernestová, můžou relaxovat při kreslení a vybarvování mandal nebo si užít společného tvoření mandal z inspirativních krystalů minerálů.

Součástí prostorů je i obchůdek s knížkami pro děti a dospělé. V obchůdku je možné zakoupit láskyplné bylinné čaje, minerály (kameny), již výše zmíněné deskové hry a drobnosti pro radost i užitek vyráběné v rámci našeho regionu tvořivými spoluobčany.

Rádi uvítáme i náměty a nabídku spolupráce od těch, kteří cítí stejnou potřebu zklidnění a zastavení se v dnešní zrychlené době.

Připravované akce naleznete ve výloze obchůdku nebo na facebookových stránkách Spolek Svět v nás z.s. ve Smiřicích.

Středisko rané péče Sluníčko

pomáháme rodinám,
kde vyrůstají děti s obtížemi
ve vývoji.

Když dítě nedělá stejné věci jako ostatní děti a rodiče (případně pěstouni) si nejsou jistí, jak mu pomoci, nabízneme svou podporu a pomoc.

Obtíže dítěte mohou být různé. Dítě se možná narodilo nedonošené nebo mu nejde zvedat hlavičku jako ostatním dětem. Nebo je třeba už starší a pořád nemluví. Je také možné, že některý lékař nebo někdo jiný vyslovil podezření na určitou diagnózu. Nebo ji i přímo určil. Dysfázii, autismus, epilepsii, dětskou mozkovou obrnu, zrakové postižení, nějaký genetický syndrom nebo něco jiného.

Prostě chvíle, kdy si rodiče či pěstouni nejsou jistí, co a jak mají dělat s dítětem dál a v hlavě se jim honí otázky. Jaké hračky mám dítěti dát, aby si s nimi hrálo? Jak můžu dítě přesvědčit, aby začalo lézt? Jak mám dítě nakrmit, když se to vůbec nedaří? Co mám dělat, když mé dítě nemluví, a proto se hrozně vzteká? Nepomohly by mému dítěti lázně? Kde seženu nějakou speciální pomůcku? Do jaké školky moje dítě půjde, je pro něj vůbec nějaká vhodná? Nebo jakékoliv další.

Potom stačí, když rodiče zatelefonují nebo napíší do Střediska rané péče Sluníčko a zeptají se. Budeme společně hledat, co právě jejich dítěti pomůže. Jednou měsíčně přijede přímo domů k dítěti poradkyně rané péče, vzděláním speciální pedagog. V rodině bude poradkyně jednu až dvě hodiny. Bude mluvit s rodiči dítěti, nabídne odpovědi na jejich otázky. Poradkyně také ukáže, jak si s dítětem hrát, jak něco nového nacvičovat, trénovat. Přiveze s sebou speciální pomůcky nebo hračky, ty si může rodina půjčit a hrát si s nimi s dítětem. Vše je zdarma.

Rodiny, které se Sluníčkem spolupracují, získají průvodce na cestě. Někoho, na koho se mohou kdykoliv obrátit, s kým mohou řešit jakékoliv těžkosti.

Pokud máte otázky, co a jak byste měli a neměli s dítětem dělat, jestliže má Vaše dítě nějaké obtíže ve vývoji, pokud je Vaše dítě ve věku 0 až 7 let a jestliže žijete v Královéhradeckém kraji – jsme tu pro Vás. Více info na www.charitahk.cz.

Smiřické čtyřhry

Dne 12. června 2021 se na smiřických kurtech uskutečnil již 18. ročník smiřických čtyřher za účasti devíti dvojic. Turnaj vyhrála dvojice Petr Filip – Luděk Šedivý před dvojicí Tomáš Veber – Jana Andrášová a na třetím místě skončila dvojice Jiří Šafránek – Karel Hradecký.

Turnaj losovaných družstev

V sobotu 28. srpna 2021 zorganizovala Petra Lžíčarová oblíbený tenisový turnaj, letos pro změnu losovaných družstev. Losovali se spoluhráči (takticky se nasazovali hráči do dvouher i čtyřhry) i ceny a opět zvítězila pohoda a dobrá nálada.

Turnaj pamětníků

4. září 2021 se uskutečnil jubilejní 45. ročník Turnaje pamětníků, kterého se zúčastnilo šestnáct hráčů. V kategorii nad 50 let se účastnilo deset hráčů, a proto se hrálo ve dvou skupinách. Skupinu A vyhrál Petr Filip před Olgou Randovou a Pavlínou Příkaskou, skupinu B vyhrál Luděk Šedivý před Jiřím Šafránkem a Petrem Neumannem. Skupinu nad 60 let vyhrál Milan Plšek před Josefem Řihou a Zdeňkem Kopeckým. Skupinu nad 70 let vyhrál Karel Hradecký před Josefem Ducháčkem a Václavem Prokopem.

Posvícenské čtyřhry

V pořadí 14. ročník tradičního posvícenského turnaje ve čtyřhrách se odehrál na kurtech 16. října 2021 za účasti 6 dvojic. Turnaj vyhrála dvojice Petr Filip – Luděk Šedivý před dvojicí Radko Baborák – Petr Neumann a třetí dvojicí Karel Hradecký – Jiří Šafránek.

Turnaj VŘSR

Úplně posledním oficiálním turnajem letošního roku se stal 3. ročník populárního turnaje VŘSR sts, aneb Velkého Říjnového Smiřického Rozloučení s tenisovou sezónou. Turnaj se uskutečnil v hale dne 6. listopadu 2021 za účasti 6 dvojic. Turnaj vyhrála dvojice Petr Filip – Luděk Šedivý před dvojicí Radko Baborák – Petr Neumann a třetí dvojicí Zdeněk Kopecký – Jan Šupík.

Ing. Petr Filip

Činnost smiřických hasičů v roce 2021

Tak nám ten rok zase uběhl, ba přímo se rozptýlil jako dým nad požářištěm, a tak je tu opět čas seznámit vás s naší uplynulou činností.

Stejně jako loňský rok se i ten letošní nesl ve znamení koronauřlumu, takže i tentokrát pro nás znamenal méně výjezdů proti době předkoronové. Nicméně my ani naše cisterna Emilka jsme nijak nezaháleli.

Začneme zásahy, ve kterých hrál hlavní roli červený kohout. Hned v první půlce ledna jsme byli povoláni společně s dalšími deseti jednotkami k letošnímu největšímu požáru v regionu. Hustý černý dým, který se nesl 14. ledna po obloze a byl viditelný zdaleka, stoupal od Sendražic, kde hořela ocelová hala a v ní plasty, pneumatiky, motory, oleje, palety a plastové boxy s uloženými kovovými náhradními díly. Protože oheň poškodil konstrukci haly, která se začala bortit, musely být hasební práce prováděny z výšky. Obrovské nebezpečí znamenaly tlakové lahve svářecích souprav uvnitř haly. Naše pomoc spočívala zejména v zajištění kyvadlové dopravy vody, ale také v samotném hašení ze žebříků s dýchacími přístroji.

Foto: HZS HK

Dalšími zásahy, u kterých se potvrdilo pořekadlo, že oheň je dobrý sluha, ale zlý pán, bylo třeba hašení hořícího odpadu v kontejneru u hřbitova v Rodově (13. února), likvidace hořícího travního porostu (26. července) nebo pomoc při zdolání požáru mobilního domku v Lejšovce (30. září). Občas si sama od sebe „blafne“ mulčovací kůra v areálu firmy Agro, kde jsme zasahovali několikrát během srpna.

Nejčastějším typem zásahu byla i letos tzv. technická pomoc. S následky vrtochů počasí jsme se tak poprali v noci z 29. na 30. června, kdy jsme nejdříve pár minut po půlnoci vyjeli doplnit vodu na chlazení agregátu do místní drůbežárny, aby byly tamním chovankám po výpadku proudu zajištěny základní životní podmínky, a později nad ránem jsme byli povoláni do Nývtovy ulice ke stromu, který spadl na střechu rodinného domku. Po bouři 14. července jsme odstraňovali strom, který blokoval průjezd na silnici mezi Smiřicemi a Černožicemi. Stromy se k zemi porouchaly i při velkém

větru 21. října, jeden jsme po poledni odstraňovali opět z komunikace vedoucí na Černožice a další pak z cyklostezky u Lochenic. K naší práci patří i odstraňování znečištění vozovky ropnými látkami pomocí sorbentu. Pěkně v duchu reklamního sloganu „dočista do čista“ jsme 7. června předvedli úklidové schopnosti u odbočky k elektrárně, kde vozovku zdobila kvalitně rozježděná skvrna od nafty.

Hasíme nejen požáry, ale i žiznivou zeleň ve městě. Protože letošní léto nebylo tak horké a na srážky skoupé, jako to předchozí, nemuseli jsme letos zkrápět rozpálené ulice města. Zato parní lokomotivy byly žiznivé, ty naši Emilku využily hned dvakrát jako občerstvovací stanici během nostalgických jízd parních vlaků 7. a 8. května.

Voda, bez které by se hasiči neobešli, je životodárnou tekutinou, ale umí i životy brát. Výjezdy k nehodám či utonutí nepatří mezi veselé milníky naší práce, nicméně i zde je nutná naše asistence dalším složkám integrovaného záchranného systému, jako tomu bylo 18. července, kdy si písík Obora vybral svou další, a dodejme že zbytečnou oběť.

Do výčtu technických zásahů je nutno zmínit i záchranu zvířete. A kdo tipoval, že v něm hlavní roli hrála kočka, vyhrál. To na konci října jedna taková ve Fučíkové ulici za hlasitého mňoukání korzovala v okapu a přelézala přes střechu, a nechtěla si nechat od majitele vysvětlit, že v jeho náručí a u misky s krmením ji bude líp. Říjen tak, zdá se, se u nás ponese nikoliv ve znamení červeného kohouta, ale kočky, protože pokud si vzpomínáte, i vloni jsme poslední říjnový den vyprošťovali kotě z dutiny stromu u cyklostezky u Černožic. A mimochodem – z toho kotěte, pojmenovaného Oliver, se stal huňatý gaučový povaleč a má se u své rodiny převelice dobře.

Několikrát v roce nás zvedne i planý poplach – nejčastěji zazlobí požární čidla v černožickém domově důchodců.

Naše automobilová stáj stále ještě voní novotou. Emilka, ročník narození 2019, si mimo povinných kondičních jízd, při kterých je nutno „protáhnout“ její nápravy, užívá zasloužené pozornosti na různých společenských akcích. Na dětských dnech odolá jen málokterý kluk tomu, aby se posadil za volant jasně červeného obra, o tatíncích ani nemluví. A loňský přírůstek dodávka Renault je také super pomocník. Aby byla dodržena tradice, dostala dodávka také své jméno – Šárka. Nejsou za tím naše sympatie k bájně české bojovnici, ale prostý fakt, že ke svému prvnímu zásahu vyjela 30. června, kdy má Šárka jmeniny.

I letos nám covid neumožnil pořádání pravidelné červnové soutěže v požárním sportu – Memoriálu Václava Kubina. Jediná akce tohoto typu, které jsme se zúčastnili, byla 5. července soutěž O putovní pohár obce Rožnov.

Rozhledna na Chlumu byla cílem menšího cvičení na prověření fyzické kondice, které jsme absolvovali 28. září společně s hasiči ze sousedních Holohlav. V plné výstroji a s dýchacím přístrojem na zádech, což přidává hasiči na váze dalších cca 20 kilo, jsme si párkrát vyběhli 182 schodů až na vyhlídkovou plošinu do výšky 35 metrů.

A další cvičná akce proběhla 8. listopadu, kdy nám v dopoledních hodinách operační středisko „písklo“ zásah spojený se záchranou poraněné osoby po pádu do nádrže s pektinem.

Nepracujeme jen na vylepšení své kondice a dovedností, což zahrnuje povinná školení pro práci s technikou, ale i na vylepšení prostor naší základny. V červnu tak byl dodělán odtokový žlab na mytí hadic na zahradě hasičárny a provedli jsme menší úpravy naší dílny. Z rozpočtu města byla dovybavena technika (pily, kabely, čerpadla) v hodnotě 70 tisíc Kč i nová dodávka.

Ani smutné události se našemu sboru nevyhýbají. Dne 5. března opustil naše řady dlouholetý člen SDH pan Vladimír Vít. Vzdát poslední poctu jsme byli i našim dvěma kolegům z partnerského polského města Boguszów-Gorce v dubnu a v červenci a 19. září jsme se připojili k celorepublikovému uctění památky dvou hasičů jednotky Sboru dobrovolných hasičů obce Koryčany (Olomoucký kraj), kteří zahynuli při zásahu.

Pravidelná setkávání s našimi polskými kolegy narušila covidová opatření. Tradiční květnová oslava patrona hasičů sv. Floriana se v Boguszowě nekonala, a tak jsme rádi přijali pozvání na oslavu 76. výročí založení tamního hasičského sboru (Ochotnicza Straż Pożarna).

V loňském Zpravodaji jsme psali o kondičních jízdách, při kterých nezdřídka narážíme na komplikace způsobené špatným parkováním vozidel. Apelovali jsme na zdravý rozum majitelů aut, protože při výjezdech jde o minuty, a vozidlo bránící průjezdu cisterny může způsobit významné zdržení na příjezdu k požáru. No ... mnoho se nezměnilo. A proto sem dáváme „zářný“ příklad toho, jak lze opravdu inteligentně zaparkovat. Další komentář asi netřeba...

JSDH a SDH, kdo se v tom má vyznat...

Na tomto místě bychom chtěli vysvětlit rozdíl mezi hasičem, členem sboru dobrovolných hasičů (SDH), a hasičem, členem jednotky sboru dobrovolných hasičů (JSDH). Téměř stejný název, ale diametrální rozdíl, který většině občanů uniká. Pro vysvětlení si vypůjčíme popis z tetičky Wikipedie.

SDH je obecné označení dobrovolnického hasičského sboru a zároveň součást názvu většiny konkrétních dobrovolných hasičských sborů. SDH je podle občanského zákoníku sdružení působící na úseku požární ochrany, jehož úkoly jsou zejména pomoc při vyhledávání členů JSDH a podílení se na jejich odborné přípravě, na údržbě požární techniky a objektů požární ochrany nebo preventivně výchovná činnost. Jakožto občanský spolek SDH vždy měl i významný podíl na společenském životě obce, podobně jako Sokol, myslivci, fotbalisté a jiné spolky. Obecně řečeno členem SDH se může stát kdokoliv z vás (tedy i děti a mládež), aniž by uměl správně rozvinout hadici nebo nastartovat motorovou pilu.

Oproti tomu jsou JSDH zřizovány obcí nebo podnikem podle zákona o požární ochraně, a ty pak provádí hašení požárů a záchranné práce při živelních pohromách a jiných mimořádných událostech a plní další úkoly podle zvláštního právního předpisu ve svém územním obvodu. Zřizovatel JSDH má povinnost udržovat její akceschopnost, zabezpečuje odbornou přípravu jejich členů a materiální a finanční potřeby jednotky. Člen JSDH musí projít odborným školením, aby se mohl účastnit zásahů.

Shrnuto tedy, člen JSDH nemusí být členem SDH a naopak. V obci tedy může fungovat SDH, aniž by v ní byla zřízena JSDH a naopak. Ale dost zkratek... Dovolte nám závěrem popřát vám klidný konec roku, a v tom příštím ať vám oheň a jeho teplo přináší jen radost a pohodlí. Buďte k sobě navzájem ohleduplní, ať vás provází zdraví a štěstí.

Vaše SDH Smiřice

Poděkování

Čtyři roky jsem využívala služeb pracovníků Obecného zájmu, z.ú. ve Smiřicích.

Poslední dva roky mi pečovatelky pomáhaly se zabezpečením všech potřeb, které vyžadoval zhoršující se zdravotní stav mé maminky, která byla čtyři roky ležícím pacientem. Profesionální přístup nespočíval jenom v provádění úkonů ulehčujících život člověka ve vážném zdravotním stavu, ale hlavně v psychické podpoře pacienta a jeho rodinných příslušníků. Je obdivuhodné, že tyto mladé ženy po výkonu služeb musí doma nastoupit jako maminky a manželky a vykonávat své povinnosti.

Vážím si jejich práce a velký dík za jejich pomoc. Děkuji za přístup sociálních pracovníků paní Sladké a paní Šimové, které dovedou poradit a zabezpečit veškeré potřeby klientů.

Vítězslava Klůzová

odstranění stromu přes komunikaci na Černožice 14.07.2021

Dny tak rychle plynou...

Přišel čas se znovu a znovu ohlédnout za uplynulou sezónou, v případě tohoto článku za letošním vegetačním obdobím. V kruhu ochránářském byl tento rok ve znamení vážek. Právě této skupině hmyzu byla věnována odborná pozornost, i s ohledem na možnosti zapojení širší veřejnosti. Takových akvizicí, nejen Českého svazu ochránců přírody, ale i dalších spolků, je celá řada.

Rok 2021 byl Českým svazem ochránců přírody vyhlášen rokem vážek. Tento druh hmyzu je vázán výhradně na vodní a mokřadní ekosystémy. Fotografie zachycuje jedince šídla modrého, oddávající se praxi hmyzí kámasútry. Takové momentky s přehledem zvládnou i za letu.
foto: Vladimír Sladký (Biocentrum Obora)

Zajímavým a tradičním počinem České společnosti ornitologické je i každoroční vyhlašování Ptáka roku. Letošnímu roku takto kraluje káně lesní, ta káně! Cílem takových anket rozhodně není nějaká žabičkářská zábava a soutěžení o to, kolik průzkumníků cítí slabost pro jimi upřednostňované dvou až vícenohé němé kamarády. Svým způsobem se vždy jedná o volbu takzvaného signálního druhu. Takový druh je vázán na specifické životní prostředí, které je přímo či nepřímo zásadním způsobem ohrožováno negativní lidskou činností. Dalo by se říct, co dnes není limitováno nebo ohrožováno, vždyť nežijeme v pralese.

Ano, naše mírné podnebí a skladby původních živočišných a rostlinných společenstev dokazují, že se zde po dlouhá tisíciletí žádný významnější pralesní útvar nevyskytoval. Na druhou stranu právě proto je v našich končinách ohroženo téměř vše, v posledních letech natolik dramaticky, že i někteří kovaní ochránáři začínají házet flintu do žita. Není se co divit. Překrásné vlny příznivých tendencí HDP jsou možná ty tam, a i když politici měli možnost věci systematicky měnit ku prospěchu životního prostředí nás současníků i budoucích generací, zcela na to rezignovali. Praktická ochrana přírody je dlouhodobě natolik podfinancovaná, že je velký zážrak, že se jí stále tu a tam daří prosazovat své záměry a praktikovat nabitě zkušenosti.

Ono to není jenom o úřednicích, ono je to především o pohodlí a zkostnatělém návyku moc do věcí nehnípat. Kdo by nesledoval celou tu tragikomedií ohledně Zeleného údělu. Připomíná mi to hlášku „Dejte mi lidi a já to udělám“. Celá ta šaškárna (tím nechci zlehčovat potřebné změny v přístupu člověka k životnímu prostředí), má takovou pachutí mocenských orgií, jak politických, tak i těch ekonomických. Ve výsledku to stejně dopadne se společností tak, že si vlastní podřezanou větví ještě namílají přes hubu.

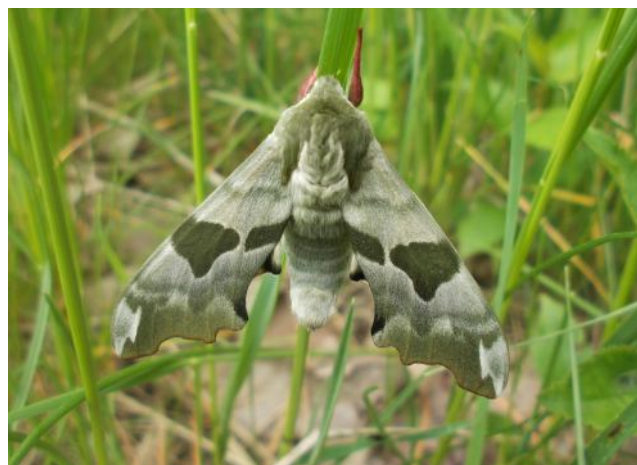
Pokud se má přístup člověka ke krajině a jejímu bohatství změnit, musí to přijít takzvaně zespodu, od obyčejných lidí a tím nejudržitelnějším způsobem (bolest z vlastního úsilí je k tomuto nepostradatelný subjektivní prožitek). Možná jsem to už v některých minulých číslech Zpravodaje popisoval, nebo se o tom letmo zmínil, podle mého názoru jsou k tomuto tématu na stole dvě možnosti. Buď to budou volení politici natahovat a svoje nápady budou balit do pestrobarevných celofánů, až bublina praskne. Praskne, a nakonec si lidi ze všeho sednou na zadek a všechno si to vyžerou s úroky. No nejsme od toho tak daleko, stačí další tři až pět let sucha. Domeček se sype už teď.

Druhou možností, která se naštěstí už projevuje, je kopie té první, jenže trochu s odlišným úhlem pohledu na věc. V dobách zlých a nepříznivých trvale vyhrávají ti, kteří ve zdánlivě tíživých situacích hledají východiska a dokážou dát věcem smysluplný řád. Že vám to něco připomíná? Není divu, je to naše přirozená vlastnost. Zdá se, že příležitosti k tréninku má lidstvo čím dál víc. Zdražování, nejistoty a různorodé veřejné lynče nesou už nyní těžko uvěřitelné ovoce. Možná se mýlím, ale připomíná mi to podhoubí jakéhosi národního obrození, pokud možno v dobrém slova smyslu. Rozvoj komunitního života je jednou z mála cest, jak neupadnout v zapomnění anebo naopak zůstat jen zrnkem písku odděleným od nekonečné pouště. Nejdříve se ale musíme odrazit ode dna, když nás nedožene vlastní zvůle, tak se ta změna sama od sebe nedostaví. Dost bylo fejetonu napsaného nad čarou. Pojďme si, letos již po druhé, prosvištět, jak s námi šel čas.

Nejeden Mičurin by zaplesal, kdyby měl ohodnotit počasí uplynulých měsíců. Nástup chladnějšího jara trochu předčil jeho očekávání, a to se samozřejmě projevilo i ve věcech, které jsou běžnému modernímu smrtelníkovi cizí. Pozdější nástup vegetačního boomu měl za následek i opožděný, místy i nepříznivý start rozvoje hmyzích populací. Počínaje otravnou havětí a tou užitečnou končce. Tahle kauzalita korespondovala s laickým zákonem padajícího lejna, doslova. Neblahý propad jarních teplot ovlivnil nejen existenci lokálních skupin hmyzu, ale měl také významnější dopad na rozvoj dalších živočišných skupin, především hnízdění celé řady druhů ptáků. Jelikož je biodiverzita naší krajiny na hranici kolapsu, přináší každý významnější výkyv počasí nenahraditelné ztráty.

Oproti tomu byl následný průběh uspokojivý. Jako pěstitelé a patroni vysázených stromů v krajině jsme ocenili dostatečné srážkové podmínky, to umožnilo novým stromům lépe se adaptovat. Méně legrace už bylo se sečením travnatých porostů. I rostliny, tráva obecně, měly svůj nástup růstu dobře promyšlený. Akorát nebylo úplně jasné, kdy máme nastoupit s první plošnou sečí. Ta má, na rozdíl od té mozaikové, velký vliv na průběžný rozvoj populace hmyzu. Když to posekáte brzy, je to taková luční genocida. Tento fakt nás donutil řešit věc prozíravěji, i když se někomu mohlo zdát, že po seči zůstávaly na louce další a další neposečené plochy, a my kvůli tomu máme větší pohodu a méně práce.

O katalogový trávník nebo intenzivně obhospodařovanou louku tady naštěstí bojovat nemusíme, naštěstí. Původní způsob plošné seče tak pozvolna opouštíme i na rozlehlých loukách. Výsledky šetrnějšího hospodaření se na populacích hmyzu začnou projevovat v časovém horizontu následujících let. Podle prvních entomologických průzkumů realizovaných v okolí biocentra Obora, které pro nás realizoval kolega Vojtěch Brádle se svou chotí, si troufám říci, že se nám daří

I když je Obora především doménou babočkovitých, stále častěji zde můžeme narazit i na batolce červeného. Díky pestrým způsobům péče o porosty dřevin a cílenému rozvoji bylinných společenstev dáváme šanci nejen dalším potenciálním druhům denních i nočních motýlů, ale i celé řadě blanokřídlého hmyzu a brouků. Výsledky je však nutné monitorovat v delším časovém horizontu. Na fotografii je lišaj lipový.
Foto Vojtěch Brádle

stávající biologickou rozmanitost nejen udržet, ale svými aktivitami se zasazujeme o její další, minimálně potencionální rozvoj. To potěší a jestli nenastane nějaký armagedon, možná se máme v další sezóně na co těšit. Dvacet sedm druhů denních motýlů nemusí být pro někoho až tak mnoho, ale je zde i celá řada blanokřídlých a brouků, kteří donedávna patřili mezi zcela běžné druhy. Dávno je pryč doba, kdy se běžné druhy jednoduše přehlížely, nakonec svou pozornost získává vše, co alespoň trochu splňuje kritéria původní bohaté struktury biologické rozmanitosti. Koho z odborníků by před pár lety napadlo, že budou za tyto druhy kopat národní ligu.

Tak obecně

Není jednoduché přijít s nějakým smysluplným nápadem a doslova a do písmene ho odkojit do takové výsledné podoby, aby prostředky nezměnily účel. V rámci různorodých republikových i lokálních iniciativ se lidé snaží té naší krajině pomáhat všemožnými způsoby. Rádi sází stromy, obnovují přístup k různým zajímavým místům nebo se zapojují do úklidových akcí. I našemu spolku nejsou takovéto aktivity cizí. A jakou to má odezvu? Naštěstí si věci tolik už neidealizujeme. Když pak slyšíte z úst druhých, že potřebujeme další a další zdroje pro rozvoj komunitního života, mávnutí rukou je tím nejlepším a nejvýřečnějším gestem. Možná stačí úplně něco jiného, myslím nežvanit a zvednout...

Všechno má svůj čas a vzhledem k tomu, že už máme s čím porovnávat, tak to rádi uděláme.

Systematickou práci se nám daří zvelebovat námi opečovávané travní porosty. Ať se jedná o louku, palouček, mez, břeh potoka, lem cesty nebo mokřinu, všude, kde to je v našich skromných silách, podporujeme pestřejší rostlinné zastoupení. Není to jen o té mozaikové seči, ale tu a tam je potřeba nějakou rostlinu dosadit nebo na místě pracně vyset vhodného lokálního osivo. Některé rostliny si raději předpěstujeme (velký dík našemu kamarádovi z místního zahradnictví), ty pak vysazujeme na nejvhodnější místa a následně jim pomáháme s aklimatizací. Ať se jedná o prvosenky, upoliny nebo třeba pryšce, teprve následná specifická péče ukáže, jestli to nebyla jen ztráta času. Věříme, že nebyla a nebude.

To samé platí i v dalších oblastech našich aktivit, jako je výsadba ovocných dřevin do krajiny (např. Rodová alej) nebo systematická údržba porostů hlavatých vrb. To vše jsou střípky do skládanky našich obsáhlých veřejně prospěšných aktivit. Pomalu, ale jistě se pohybujeme vpřed, a jde to i bez zbytečného žvanění, schůzování a naslouchání nevyžádaných názorů sečtělých teoretiků. Teď si to musí všechno sednout a v následujícím roce začneme koketovat s myšlenkou mobilní pastvy. I o tomto už nějaká zmínka padla. Někdy mi přijde jako velká škoda, že ta veškerá biomasa končí pouze v kompostu nebo v plamenech. Vidět to tak naši dědové a báby. V dobách, kdy měla každá rodina alespoň malé hospodářství, se nemohlo stát, aby se stéblo trávy poseklo jen tak pro nic za nic. Jak velké sousto je obstarat několik hlav ve stádu, to se uvidí následovně. Záměr teprve krystalizuje a zvířata plánujeme využít i pro výcvik pasteveckých psů. To by se mělo odehrávat v areálu budoucího psiho cvičiště, na pozemku za silem.

Prvním krokem je však vybudování potřebného technického zázemí. Do konce roku snad proběhnou zásadní terénní úpravy a začnou práce na výstavbě oddělovacích plotů a ohrad. To nějakou chvíli zabere. Mezitím se budeme soustředit i na pořízení mobilních ohrad s extenzivním zdrojem pro elektrický ohradník. Startovací kmenové stádo prozatím sestavíme z ovci a koz, v maximálním poměru 2 : 2. Abychom z nich udělali poslušné spolupracovníky, zvířata musí být v úzkém kontaktu s lidmi a pasteveckými psy. Je to celkem výzva, ale nic, co by se nedalo překonat. Využití zvířat pro extenzivní údržbu květnatých trávníků je jedním z nejlepších způsobů, jak na lokalitu přilákat další skupiny hmyzu, potažmo obratlovců. Neznamená to, že zahodíme sekačky, křovinořezy, kosa a hrábě, prostě si to trochu zpestříme. Třebas se někdo časem přidá, pomůže nebo bude spolupracovat na plánování obecní pastvy, spíš přání nebo nespílitelná iluze. Někde jsem o tom už vyprávěl, jak funguje projekt Pražská pastvina. Lidi se pišou do pořadníku a formou zážitkového programu si mohou vyzkoušet zapomenuté pastevectví. Na Youtube se dokonce dá najít starý filmový záznam OVCE VE SMÍŘICÍCH, ve kterém můžete vidět přehánění 900 ovci přes město směrem na borské louky. Docela legrace.

A copak tady ještě máme výhledově na pořadu dne?

U rybárny a v parku se pokoušíme založit květnatý luční porost, který plánujeme kosit pouze extenzivně, to znamená dva až třikrát do roka. Odezvu to má, protože se na to lidi ptají, co to tam bude. Jeden čobolák dokonce zašel tak daleko, že se svou nechutí ku věci veřejně ztrapnil. Doba je jiná a žádá si oběti. Uvidíme, jak to bude fungovat. U dalších květnatých trávníků řešíme optimální údržbu, vše s ohledem na druhovou skladbu a nezanedbatelnou estetickou funkci. Věřím, že to někoho musí bolet a vybízí to ke stížnostem, mnohdy však nekonstruktivním až trapňoučkým.

Tahle doba není taky příliš nakloněna našim kulturně-vzdělávacím aktivitám, jakými jsou naše pokusy o obnovení starých lidových obyčejů oslavy Hromnic a vynášení Morany. Jakmile spadne listí (ne to dubové), začneme mobilizovat k přípravám dalších ročníků. Mimo jiné, kdo zažil letošní obřad při založení Rodové aleje, určitě nelitoval. Nebo alespoň co já vím a co jsem slyšel od přítomných šuškájících dětí.

A jistě bylo povšimnuto, že se na objektu Obory objevila nová infotabule. U vjezdu u závory tak zůstala konstrukce té původní, kterou jsme opravili a výhledově sem bude instalována tabule jiná, s neméně zajímavým obsahem. No a pak snad dojde i na ty tabule na Plivátkách. Naše milá kamarádka Markéta, budoucí zasloužilá umělkyně, si ne a ne najít příhodný čas (ale tu ceduli na Oboře vymalovala pěkně). Takže pokud se jí do toho nebude chtít, půjde pást kozy. Hurá na ně...

Díky finanční podpoře nadačního fondu Veolia jsme společnými silami porodili a následně na provozní budovu Obory umístili snad veselejší informační tabuli. Spodní část infotabule umělecky dotvořily šikovné děti z místní mateřské školy, prostě bez nich by to nebylo vončo.

Krátké reporty z dob uplynulých

Uklíďme svět – uklíďme Smiřice

V sobotu 18. září se uskutečnil úklid města v rámci celosvětové akce World Cleanup Day 2021. Čtrnáct (ano, pouhých čtrnáct!) dobrovolníků během dopoledne po městě posbíralo do pytlů s logem akce na 500 kg odpadků, o jejichž likvidaci se následně postarala pracovní četa města.

Chválu si zaslouží zejména sběračská omladina, která s vervou a lehkostí prolézala křoviny a hůře dostupná místa. Výživné byly zejména lokality od mostu k Plivátkům, park, kolem stadionu, břehy Labe od Skautáku k parku, ale nejvýživnější to bylo na starém sídlišti, kde si pod mostem přes náhon vesele bují hromada neřádstva, zejména lahvi od všemožných nápojů jak lihových, tak lihoprostých. Nemá smysl popisovat, co všechno skončilo v pytlích, ale do zapomenutých hraček, které v pohádce hledali pejsek s kočičkou, to mělo opravdu hodně daleko. Ti by se asi hodně divili, co jejich dvounozí souputníci, převlečení do roucha prasátek, dokážou zanechat napospas přírodě...

Těch čtrnáct statečných, kterým vzhled města není lhostejný, nevdá jim ohnout záda a přinést si na oblečení nějakou tu šmouhu na památku, nestačilo pokrýt celé město, a tak nezbyvá než pevně doufat, že jejich příkladu budou následovat i další, kterým není osud tohoto kousku země lhostejný. Snad se připojí i ti, kteří o potřebě takových aktivit hodně a rádi mluví, ale zatím pro ně nic neudělali. Možná zrovna tehdy neměli čas, kdo ví...

Dejme tedy příklad našim dětem, které to tady po nás podědí. Není potřeba čekat na další „úklidový den“, stačí s sebou na procházku přibalit igelitovou tašku a sem tam sebrat to, co do přírody nepatří. Případné zájemce ČSOP Smiřice vybaví pytli i ochrannými pomůckami.

Rodová alej

Výsadbu prvních stromů do Rodové aleje poznamenala covidová opatření, a proto se letos uskutečnila na etapy. První část, samotná výsadba, proběhla v březnu. Jednadvacet ovocných stromků – hrušní, švestek a meruňek – zasadily do země ruce zručných tatínků, kteří tak dostali jedné ze tří pradávných mužských povinností (zasadit strom, postavit dům a zplodit syna). Asistovaly i maminky, protože kontrola

musí být, a svou pomocnou ručku podaly i děti, jejichž povinností bylo odnést si domů kus té rodné hroudy na oblečení nebo botách na památku. (O výsadbě jsme psali i v letošním červnovém Zpravodaji.)

K samotnému obřadu, který vedl ceremoniář neboli žrec Petr Dragel Vosátka z organizace Slovanský kruh, došlo až nyní. Společným poselstvím v duchu dávných staroslovanských tradic tak přítomní rodiče popřáli stromům, díky nimž pomyslně svým dětem zasadili kořeny do tohoto kraje, dlouhý růst a plodnost.

Z plodů těchto a v dalších letech vysázených ovocných stromů se budeme moci jednou těšit všichni. Až tedy jednou půjdete na procházku od Obory směrem do polí ke Skalici, budete mít možnost ochutnat ovoce, nebo třeba jen spočinout v jejich stínu.

Na závěr nutno zmínit, že tak jako někomu odejde cukrovka, tak nám z aleje odešla jedna meruňka. Po svých těžko, protože to není trifid, ale jelikož ji nenechává ruka nikde v okolí nepohodila, lze se domnívat, že roste někomu na zahrádce. Snad se o ten stromek onen nenechavec dobře stará...

Závěrem nám dovoluňte poděkování všem našim příznivcům a partnerům. Děkujeme za vaši podporu a konstruktivní připomínky. Bez vás by to všechno bylo mnohem složitější. Obrovský dík patří za rozličnou podporu městu Smiřice a celé řadě místních obyvatel, nezapomínáme ani na nezištnou podporu a pochopení obce Vlkov. Držte se a na viděnou v příštím roce.

Autoři jsou aktivními členy ČSOP Smiřice

#nejsemprase

DESATERO COOL VÝLETNÍKA

1. ODPADKY PATŘÍ DO BATOHU
2. CO PŘINESE, TO ODNESE
3. KDYŽ ZAHODÍ KAPESNÍK, NEBUDE COOL VÝLETNÍK
4. KDYŽ TO JINAK NEJDE, ZAHRABEJ HO NĚKDE
5. SLUPKA I TEN VAJGL, JSOU ZAS JENOM BRAJGL
6. NETVOŘ HISTORII SVÝM ODPADEM
7. PŘÍRODA, TO JE CHRÁM
8. V PŘÍRODĚ NEJSI SÁM
9. UKLIDIT PO DRUHÝCH JE COOL
10. MAMKO, TAŤKO, NAUČ DĚTI – LES JE K TŮŘE, KO NA SMETÍ

... a nezapomeň, že příroda není záchod. Každý si musí občas odskočit za smrček, myslí ale na to, aby po tobě nezůstala hromádka papíru nebo spouť v borůvce.

Chce přece přijít z výletu říct si #nejsemprase

Více na webu nejsemprase.cz a sociálních sítích.

Ano, myslivci stále existují. Jak se však mění svět, mění se také vše kolem myslivosti. Lov sice zůstal cílem a radostí, ale vše je jiné, než bylo dřív. Díky přírodním podmínkám byla dříve hlavní zvěř v okolí Smiřic zvěř drobná. Naši předkové lovili tucty koroptví, později bažantů, zajíce a kachny. Dnes je koroptev vzácností a patří mezi chráněné živočichy. Ostatní druhy drobné zvěře mají dnes tolik nepřátel, že je s podivem, že pár jedinců divoké populace stále přežívá. K těm největším zabijákům patří dnešní intenzivní velkoplošné zemědělství, doprava, predátoři a ztráta životního prostředí.

Současné zemědělství se vyznačuje malou pestrostí pěstovaných plodin na obrovských lánech (nejvíce se pěstuje řepka, kukuřice, řepa, obilí a mák). Pojezdová rychlost a záběr dnešních zemědělských strojů, před kterými nic neuteče, a intenzivní dávky chemie mají na svědomí smrt obrovského množství drobné zvěře. Další tisíce kusů zvěře končí pod koly automobilů. Menší druhy zvěře jsou celoroční potravou pro lišky, kuny, jezevce, psíky mývalovité, prasata, výry, dravce, krkavcovité a domácí kočky. Zmenšuje se i přirozené prostředí kvůli výstavbě, což je velmi patrné i v našem okolí, kde zemědělská půda ustoupila dálnici, nově budovanému sídlišti v Rodově nebo průmyslové zóně, a svůj díl si rok od roku ukrájí rozrůstající se písků za Zderazí.

Smiřičtí myslivci pro zachování tradic pořádají ročně dva hony na drobnou zvěř. Z umělého chovu si koupí dospělé bažanty kohouty, které před honem vypustí do honitby. Jinak z drobné zvěře loví ještě divoké kachny, které většinou opět pocházejí z umělého chovu. Drobnou zvěř částečně nahradila zvěř spárkatá. Při individuálních lovech smiřičtí myslivci ročně uloví průměrně pět srnců, pět kusů zvěře daňčí a deset divokých prasat. Minimálně stejný počet zvěře je „uloven“ automobily na státní silnici a průměrně 1x za 14 dní je myslivecký hospodář povolán policií ke sraženému kusu. Tato zvěř však ve většině případů je nepoživatelná a končí jako potrava pro lovecké psy, anebo je zakopána.

Myslivci však nejen loví, ale staví různá myslivecká zařízení, zvěř přikrmují a snaží se zlepšit její životní prostředí. Radost jim dělá zejména pomalá postupná přeměna pařeziny rodovského Hrdláku na pestrý vysokokmenný les druhově odpovídající přírodním podmínkám.

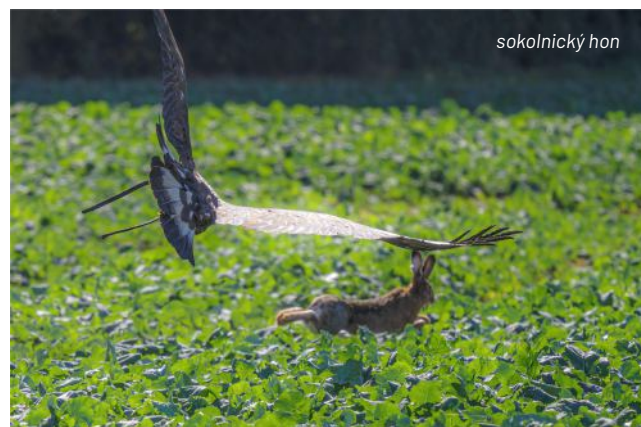
Myslivecký spolek Smiřice má v náplni činnosti především péči o krajinu a zvěř, myslivecké hospodaření a propagaci ochrany přírody kulturní krajiny. Tato činnost je mnohdy nákladná a vzhledem k tomu, že je neziskovou organizací, hospodaří spolek s omezenými finančními prostředky. Ty se skládají většinou z příspěvků jednotlivých členů na provoz a z větší části z výdělku z akcí, které spolek pořádá (plesy, zábavy, prodej zvěřiny, dotace apod.). Roky 2020 a 2021 byly bohužel v tomto směru díky pandemii dosti ochuzeny a nebylo proto možné pořádat hromadné akce, a tak spolek v podstatě disponoval velmi omezenými prostředky. I přesto byly nemalé finanční prostředky investovány do přírody formou příspěvků na tlumení škodné zvěře, nákupem a vypuštěním do honitby kachní, bažantů, koroptví zvěře, nákupem krmení pro zvěř a opravou a výstavbou nových mysliveckých zařízení (krmelce, zásypy a další).

V rámci 54. národního sokolnického setkání s mezinárodní účastí v Opočně se opět na naší honitbě uskutečnil 9. října sokolnický hon. Hostili jsme osm sokolníků s orly – čtyři domácí, dva z Rakouska a po jednom zástupci z Německa a Slovenska, jejichž úlovy se stalo pět zajíců a jedna srna.

Letos jsme byli také společně s okresním spolkem Českomoravské myslivecké jednoty v Hradci Králové spolupořadatelé podzimních zkoušek ohařů, jejichž úspěšné absolvování kvalifikovalo ohaře jako lovecky upotřebitelného pro dohledání a přinášení drobné zvěře.

MS Labská rovina Smiřice

Fotografie: Ing. Jindřich Litomiský

sokolnický hon

vypuštění kachen na pískovně na Zderazi

přeměna rodovského Hrdláku

podzimní zkoušky ohařů

SKONČILA STOLETÁ LEGENDA

Skončila stoletá legenda o nalezeném semenáči. V rámci projektu Freedom X bylo zjištěno, že 'Smiřické vzácné' je geneticky shodné s odrůdou 'Galloway Pippin'. A není pochyb o tom, že její geny nejsou ve Smiřicích, ale v jihozápadním Skotsku, v oblasti Galloway u města Wigtown, kde byla vyšlechtěna už začátkem 19. století. Vznikla jako kultivar z odrůdy 'Orange Pippin' a pod označením cv ID 1023 byla v roce 1871 zapsána u RHS = Královské zahradnické společnosti. To znamená, že 'Smiřické vzácné' je 'Galloway Pippin'. Již v prvním pomologickém popisu 'Smiřického vzácného' v VI. dílu Říhova „Českého ovoce“, který je jediným věrohodným dokumentem, upozorňuje Dr. Karel Kamenický, že „plody vzhledem upomínají na Gallowayské“. Porovnávání obou odrůd bylo, zřejmě pod vlivem nedobrého zdravotního stavu pomologa Jana Říhy na sklonku jeho života, nedostatečné a uspěchané. Smiřické bylo přesto schváleno jako odrůda. Jistě jen z úcty k Janu Říhovi, který záhy poté zemřel (1922).

Všichni významní pomologové později uváděli, že 'Smiřické' je považováno za 'Gallowayské' (Vaněk, Kohout, Blažek...).

Pátráním mezi řádky výše jmenovaného pomologického popisu jsem už dříve dospěla k poznání, že ve smiřické zámecké zahradě místo odrůdy 'Nelsonovo' omylem naštěpovali odrůdu 'Galloway Pippin', která pak byla považována za novou a po nedostatečném posouzení nazvána 'Smiřické vzácné', viz Zpravodaj č. 1/2014. Určitě se bude

pěstovat i nadále, ale méně než před sto lety. Časem jsme si zvykli na sladší odrůdy. Pro vyšší obsah kyselin je nepostradatelná do štrůdlu, kompotu, na křížaly a k moštování. Vlivem kyseliny askorbové dužnina po okysličení tak rychle nezhnědne a proto mošt zůstává světlý. Ovocné školky tuto odrůdu-neodrůdu přestaly štěpovat již v 60. letech minulého století, ale dnes se dá sehnat u těch, kteří se zabývají starými odrůdami. Jen už bychom ji měli začít říkat 'Galloway', protože věci se mají nazývat pravými jmény. A po stu letech je v tomto směru co dohánět. Vždyť Skotům vděčíme za docela dobrou odrůdu, kterou si omylem přivlastnili!

A jak to vypadá v „zachráněné aleji“? Tam už se nedá zachránit vůbec nic. Stromy jen chátrají na nevhodném stanovišti a nemají sílu konkurovat náletovým dřevinám. Většina jich byla fatálně poškozena hned při výsadbě a poté zanedbanou následnou péčí – viz foto ve Zpravodaji č. 2/2018. Krásný slunečný den, ale velice smutný pohled. Jen díky padajícím listům, i celým korunám, se tam poněkud rozsvětlilo. A to je, bohužel, jediná změna – a ještě jen dílo přírody! Dotovat by se měly jen takové projekty, kde je záruka alespoň minimálně odbornosti. Škoda peněz, které mohly být smysluplně využity jinde!

Miroslava Dostálová
odborná instruktorka ČZS

Ve smiřickém archivu se nachází fotografie jabloně Smiřické vzácné z roku 1930, na jejíž rubu je uvedeno, že jde o matečný strom.

Jabloně Smiřické vzácné ze sadu v Cerekvici.

Dominik Javůrek začal s motorsportem ve svých pěti letech. Jak sám říká, lásku k rychlým kolům zdědil po tátovi. To, co zpočátku vypadalo jako klukovská záliba, se pro Dominika nakonec stalo profesionálním sportem. Karting, nebo chcete-li po česku „motokáry“, jezdí od roku 2005. V roce 2022 odstartuje svou 18. sezónu, a jak sám říká, pořád ho to baví. V České republice se vypracoval mezi absolutní špičku a domácímu šampionátu dominuje. V následující sezóně by rád získal jubilejní desátý titul mistra České republiky. Od posledního rozhovoru s Dominikem uplynulo už bezmála 12 let, tak mě zajímalo, co se od té doby změnilo...

Dominiku, v následujícím roce jsi ohlásil útok na desátý titul, co vše se událo od doby, kdy si odpovídal čtenářům Zpravodaje naposled?

To je ale opravdu hodně let. Tehdy jsem s kartingem začínal, snažil se sbírat první úspěchy a po těch nejrychlejších pilotech spíš pokukoval. Jezdil jsem v dětské třídě s motokárou o objemu 60 ccm a tehdy to byla opravdu spíš zábava. Jenže v kartingu platí to samé, co v jiných sportech. Přijde prostě okamžik, kdy se musíte rozhodnout, zda budete sport dělat pro zábavu, nebo se mu budete věnovat naplno. U nás to rozhodnutí přišlo poměrně brzy. Se získáním prvního titulu národního šampiona jsme si řekli, že už není cesty zpět.

Můžete čtenářům motokárový sport v pár větách přiblížit?

Karting je v podstatě taková kolébka motorsportu. Pokud se podíváte na dnešní startovní listinu jezdců Formule 1, tak lze bez obav říci, že všichni začínali svoji kariéru právě v motokárách. S některými z nich jsem se na závodech i potkal. Před pár lety jsem jel mistrovství Evropy na trati v belgickém Genku, kde startoval i Max Verstapen, i když tehdy bohužel v jiné třídě než já.

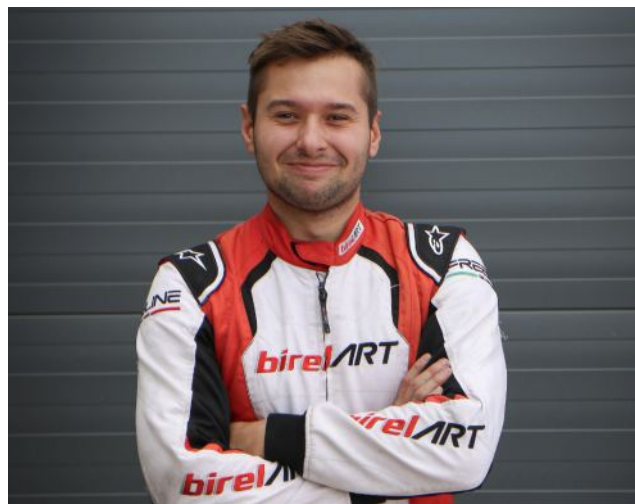
Motokáry můžou jezdit děti od pěti let, horní limit neexistuje. Můžete jezdit, dokud na to stačíte. Ti nejmenší začínají s motokárou o výkonu přibližně čtyř koní. Postupně se můžete propracovat až do vrcholové kategorie KZ2, kde řídíte stroj, který lze bez problémů označit za malou Formuli 1.

Dnešní Formule 1 je neuvěřitelně složitý stroj, jak se posunula technika v motokárách?

Svět kartingu se hodně změnil. Když jsem začínal, dost lidí si myslelo, že motokára je něco, co si svaříte doma, dáte tam nějaký motor a jede se. To už dnes neplatí ani pro dětské motokáry. Všechno jsou to hi-tech výrobky a už i dětské stroje používají například elektroniku pro sběr dat, takzvanou telemetrii.

Porovnání motokáry s formulí jsem myslel spíš na úrovni závodních parametrů. Zrychlení, obratnost a především příčné zrychlení v zatáčkách lze s trochou nadsázky opravdu porovnat s formulí. Je to náročné na rychlost, postřeh, přesné řízení a také na fyzickou kondici. Není úplně neobvyklé, že vám tvrdá motokára při jízdě narazí nebo dokonce i zláme žebra, tedy pokud tu fyziku nemáte. Já jezdím od roku 2015 s motokárou nejvyšší kategorie KZ2. Tenhle speciál má jako jediný šestistupňovou převodovku a motor o objemu 125 ccm s výkonem zhruba 60 koní. To sice nevypadá nijak impozantně, ale při váze 175 kg s jezdcem je to opravdová raketa.

Zrychlení stroje z 0–100 km/h se pohybuje kolem 2,5 s, což je dost podobné F1. Motokára KZ2 umí jet rychlostí i 200 km/h, ale na českých tratích se tolik nejede, maximálka je tak 150–160 km/h. Nicméně vzhledem k tomu, že sedíte pouze pár centimetrů nad zemí, je to opticky opravdu fofr. A nejen opticky.

Můžete trochu zrekapitulovat, jak jsi se až do vrcholné kategorie dostal?

Začínal jsem v pěti letech. Asi jako každému klukovi se mně líbilo všechno, co jelo a vrčelo. K motokáram mě přivedl táta. Nejprve jsme vyrazili do půjčovny, až později na závody. Učili jsme se s tátou oba, já jezdit, táta dělat mechaniku. První úspěchy přišly v roce 2008, kdy jsem v kategorii Easykart 60 získal první národní titul. Ten se mi ve stejné třídě podařilo ještě dvakrát obhájit a pak jsem přidal titul z kategorie Bambini. V roce 2011 jsem zvítězil v kategorii Easykart 100. Vždycky jsem se ale chodil dívat na závody kategorie KZ2, to je prostě sen každého kluka, který „čuchne“ k motokáram.

Pro mě se ten sen začal plnit v roce 2015, kdy jsem poprvé mohl s KZ2 oficiálně závodit. Pamatuji si to dodnes, bylo to v Chebu a svůj první závod jsem vyhrál, což opravdu nikdo nečekal, a hned mě všichni začali pasovat do role favorita. Jenže pak přišlo probuzení do reality. Do kategorie KZ2 potřebujete vynikající fyziku, jinak se brzdi, jede se jiná stopa. To všechno jsem se musel začít znovu s pokorou učit a na další úspěchy si počkat.

Sezónu 2015 jsem se opravdu hlavně učil, v sezónách 2016 a 2017 jsem skončil na druhém místě. Tehdy mě porazil vynikající Kuba Kadlčík. A pak to konečně přišlo. V roce 2018 jsem se stal poprvé mistrem ČR v královské kategorii KZ2. Od té doby jsem titul zatím nikomu nepůjčil a letos získal už čtvrtý v řadě.

Máš vůbec ještě motivaci?

Jak říkáme my sportovci... „Tak určitě“. Ono to totiž vůbec není tak lehké, jak to vypadá na konci sezóny. Když jsem v roce 2018 získal první titul v KZ2, říkal jsem si, že by bylo super dokázat ho obhájit, později jsem chtěl přidat třetí titul v řadě. Prostě jsem si sám posunoval své cíle. No a příští rok to zkusím popáté. Jenže konkurence je obrovská a těžkých soupeřů je čím dál víc, tak uvidíme.

A co mezinárodní úspěchy?

Asi nejvíce si vážím 12. místa z mistrovství světa v roce 2018. V německém Wackersdorfu se sešlo kolem 140 nejlepších kluků z celého světa. Postup do nedělního finále byl už opravdu sen a konečně 12. místo, to bylo asi nejvíc. Poslední dva roky jsme díky koronaviru moc evropských a světových závodů jet nemohli, snad už bude příští rok lépe.

Nelákala Tě nikdy jiná auta, nechtěl jsi zkusit třeba nějaké formule?

Ale já to zkusil. Měl jsem to štěstí, že jsem si mohl vyzkoušet F4 a potom i dvoulitrovou Formuli Renault. Neříkám, že to nebyl zážitek, zejména zmíněný Renault, ale ono to prostě nejede tolik jako motokára. Takže jsme po poradě s mým manažerem a tátou v jedné osobě usoudili, že budeme raději dělat naplno to, co nás baví.

A co plány do budoucna?

Ted' se koncentrujeme na sezónu 2022 a pak uvidíme, co bude dál. Dnes už nejsem jen pilot, ale věnuji se i práci s mladými kluky a pomáhám s organizací závodů. Každá vrcholová kariéra jednou skončí, i když já se ještě na závodní důchod necítím. Navíc, slíbil jsem těch 10 titulů a jeden pořád chybí.

Dominiku ať se Ti daří a děkuji za rozhovor. **Jan Koudelka**

Staňte se součástí
nově se rozvíjející formy
pomoci rodinám s dítětem
s postižením
v Královéhradeckém kraji.

- Umožňuje pravidelný pobyt dítěte s postižením v domácnosti tzv. hostitele, který pečuje o dítě stejně jako o člena své rodiny.
- Hostitelem se může stát každý (jednotlivec nebo celá rodina), kdo může nabídnout svůj čas, energii a prostor.

Máte otevřené srdce
a chuť pomáhat?

Home Sharing

Kontakt:

Mgr. Marie Vrzáková, koordinátorka

725 190 990

✉ vrzakova@centrum-orion.cz

www.centrum-orion.cz

**Chcete homesharing podpořit, ale hostelství není pro Vás?
Předejte tyto informace dál. Děkujeme.**

Zpravodaj

Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává město Smiřice, Palackého 106, 503 03 Smiřice, tel. 495 809 010, www.mestosmirice.cz

Evidenční číslo: MK ČR E 16060

Redakční rada: Jan Koudelka, Ilona Hušáková

Příspěvky zasílejte na adresu: Městská knihovna Smiřice, Palackého 106, e-mail: knihovna@mestosmirice.cz

Grafická úprava: Michal Strouhal, Hradec Králové / Tisk: Hanzo Production, spol. s r. o., Piletická 486, 503 41 Hradec Králové

Vychází 2x ročně (v červnu a v prosinci). Cena 1 výtisku 50 Kč. Náklad tohoto čísla 300 ks.

Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitelům donáška až do domu.

Prodej: Tabák Palackého - ul. Smiřice, Smiřická trafika - Zemanova ul., MeÚ Smiřice - podatelna a Městské informační centrum Smiřice.

Uzávěrka příspěvků pro číslo Zpravodaje 1/2022 - 11. 5. 2022.

Redakční rada se neztotožňuje s obsahem uveřejněných článků. Tiskové chyby vyhrazeny.